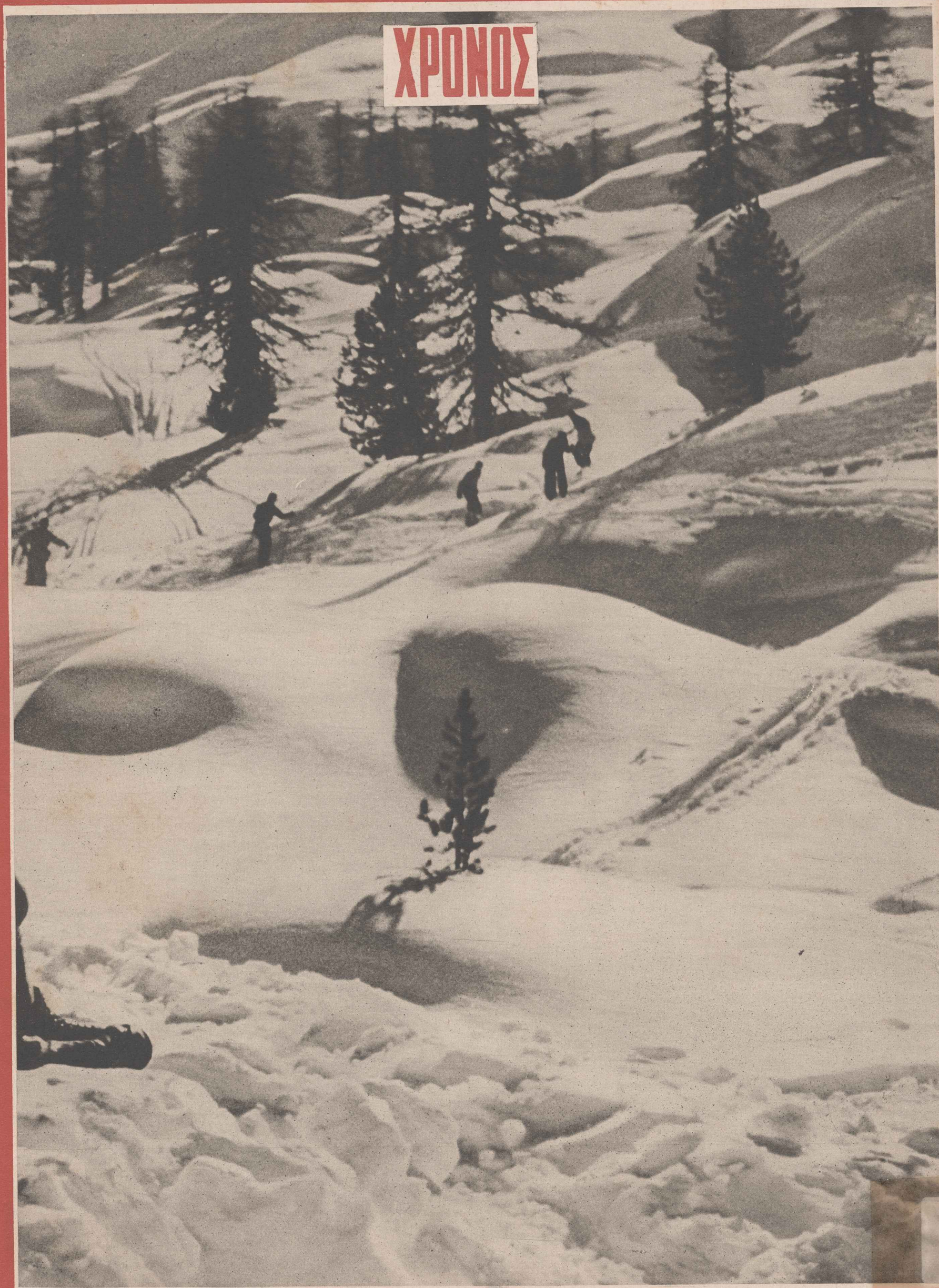

ΧΡΟΝΟΣ

ΤΕΜΠΟ· ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΡ. 8-9

ΧΡΟΝΟΣ

Η Α.Β.Υ. ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΗΣ ΣΑΒΟΥΪΑΣ
ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

Π
Χ14

ΤΕΥΧΟΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΝ

4 ΣΕΛΙΔΕΣ (24 ΕΓΧΡΩΜΟΙ)

3
LIRE
15 18
ΔΡΧ KURUS

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Εἰς τὴν ἀπλὴν καὶ σαφῇ ἐξέτασιν, ἀπλό-
τητα καὶ σαφήνειαν, ποὺ συνεργάζονται
συνεπῶς στὴν ψυχρὴ ἀλλ' εὐφραδῇ γλώσσῃ
τῶν ἀριθμῶν, ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς βιομηχα-
νίας γενικῶς, διαγράφεται σὲ τρεῖς χωρι-
στοὺς τομεῖς. Διαφορετικούς, ἀλλὰ συνα-
κολούθους διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς βιομη-
χανίας.

Οἱ τρεῖς παράγοντες, ποὺ ἔχομεν τὴν
πρόθεσιν νὰ ἐξετάσωμεν μετὰ συντομίαν,
σχετικὰ μετὰ τὴν ἰταλικὴν κινηματογραφίαν
θὰ μπορούσαν νὰ ἔχουν τὴν ἰδίαν ἀξίαν καὶ
γιὰ ὁποιαδήποτε ἄλλη βιομηχανία, καὶ
εἶναι οἱ ἑξῆς: πολλαπλασιασμὸς τῶν παρα-
γωγικῶν κέντρων καὶ ἡ τελεσιουργία τῶν
ποσοτικῇ αὐξήσεως καὶ ποιοτικῇ καλλιτέ-
ρευσις τοῦ προϊόντος, διάθεσις τῆς ἀγορᾶς,
τῆς ἀπ' εὐθείας τοποθετήσεως. Διὰ τὴν
κινηματογραφίαν αὐτὰ σημαίνουν: στούν-
τιο, ταινίες, κοινόν.

Ἡ εἰδικὴ βιομηχανικὴ μορφή τῆς ἰτα-
λικῆς κινηματογραφίας, ἡ ὁποία ἀντιθέτως
πρὸς ὅ,τι συμβαίνει εἰς ἄλλα κράτη, ἐκτε-
λεῖται ἀπὸ ἐταιρείας παραγωγῆς, μὴ ἐχού-
σας παρὰ, εἰς σπανιώτατας περιπτώσεις,
ἰδικὰς τῶν ἐγκαταστάσεις καὶ ἐπομένως
ὕποχρεωμέναις νὰ ἐργάζονται εἰς στούντιο
ἐπ' ἐνοικίῳ, δὲν ἐπιτρέπει νὰ καταμετρή-
σωμεν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας ταύ-
της μετὰ βάσιν τὴν ἀριθμητικὴν αὐξήσιν τῶν
ἐταιρειῶν κινηματογραφικῆς παραγωγῆς.

Πρόκειται εἰς τὴν πραγματικότητά, περὶ
στοιχείων μετὰ χαρακτηριστῶν κινήτων καὶ μάλιστα
τώρα λαμβάνεται φροντίς διὰ τὴν σταθε-
ροποίησιν τῶν εἰς ὀργανικὴν ἐνότητά.
Ἀπ' ἐναντίας τὰ κινηματογραφικὰ στούν-
τιο, εἶναι στερεὰ στοιχεῖα καὶ ἐπομένως
εἶναι δυνατὴ μιὰ ἀκριβὲς ἐξέτασις, χωρὶς
κινδύνον νὰ χαθῶμεν εἰς τὴν ὁμίλησιν τῶν
ἀριθμῶν οἱ ὅποιοι (ἂν καὶ εὐκόλως δυνά-
μενοι νὰ ἐλεγχθοῦν) δὲν ἀνταποκρίνονται
πάντοτε εἰς μίαν πραγματικὴν κατὰστασιν
πραγμάτων.

Ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν κινηματογραφ-
ικῶν στούντιο τῆς Ἰταλίας, προκύπτουν
γεγονότα σαφῆ καὶ καλῶς διαγραφόμενα.
Τὸ 1935, διὰ τὴν μὴ ἐξετάσωμεν παρὰ
μόνον τὰ τελευταῖα πέντε ἢ ἑξή ἔτη δρά-
σεως, καὶ ἀκριβέστερον ἀπὸ τὴν στιγμὴν
κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐνεργὸς ἀνάμιξις τοῦ
κράτους, ἐπέφερε τὴν αὐξήσιν τῆς ἐθνικῆς
κινηματογραφίας, ὑπῆρχον εἰς ὅλην τὴν
Ἰταλίαν, εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν 4 κι-
νηματογραφικὰ ἱδρύματα, μετὰ βουλὴν
δράσιν, καὶ ἄλλα δύο μετὰ σποραδικὴν
δράσιν καὶ μετὰ τῶν μαζικῶν πρὸς ὑπο-
χώρησιν: Ἡ CINES, ἡ AUGUSTUS καὶ ἡ
CEASAR εἰς Ρώμην καὶ ἡ PISORNO εἰς
Τιρρένιαν (ἡ τελευταία αὕτη εἶχεν ἰδρυθῇ
μόλις πρὸ ἐλαχίστου χρόνου) προσέφερον εἰς
τὴν παραγωγὴν 9 κιν. στούντιο ἐκ τῶν
ὁποίων 7 εἰς Ρώμην καὶ 2 εἰς Τιρρένιαν,
τῶν ὁποίων ἡ ἐξάρτησις καὶ αἱ ἐγκατα-
στάσεις ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶν, σύμφωνοι
μετὰ τὴν ἐποχὴν. Τὰ ἄλλα ἱδρύματα, ἡ Φαρ-
νεζίνα τῆς Ρώμης μετὰ δύο στούντιο καὶ ἡ
Φέρτ τοῦ Τουρίνου μετὰ ἄλλα δύο, εἶχον
ἐγκαταστάσεις μὴ συγχρονισθείσας ἀκόμη,
ὅπως ἄλλως τε καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν
ἐφθασαν εἰς τὸν βαθμὸν ἐκείνων τῆς τε-
λειότητος ὁ ὁποῖος χρειάζεται.

Σήμερον τὰ ἐν πλήρῃ δράσει ἱδρύματα
εἰς τὴν Ἰταλίαν εἶναι 7 καὶ τὸ σύνολον τῶν
στούντιο, ἀνῆλθε ἀπὸ 13 εἰς 25. Ἡ CINE-
CITTA μόνον, ἔχει 12 στούντιο, ὅλα προσ-
φάτου κατασκευῆς, οἰκοδομηθέντα ἐπὶ τῇ
βάσει τῆς τελευταίας λέξεως τῆς τεχνικῆς
καὶ προικισθέντα μετὰ ἐγκαταστάσεις
πανθομολογουμένως ἐκ τῶν τελειωτέρων.

Τὰ τρία στούντιο τῆς «Σκαλέρα» —
καὶ αὐτὰ συγχρονισθέντα — τὰ τρία τῆς
Φαρνεζίνα, τὸ στούντιο τῆς ΣΑΦΑ ὅπως
καὶ τοῦ Παλατίνου, συμπληροῦν τὸ πλά-
σιον τῶν ρωμαϊκῶν στούντιο.

Εἰς αὐτὰ προστίθενται τὰ 3 στούντιο
τῆς Πιζόρνο καὶ τὰ δύο τῆς Φέρτ, τὰ ὅποια
εἶναι εἰς θέσιν σήμερον νὰ λειτουργήσουν
ἐν πλήρῃ τάξει.

Εἰς τὸ πεδίον τῶν στούντιο ἐπομένως ἡ
ἀνάπτυξις εἶναι προφανής, διότι εἰς αὐτὸ
δὲν ἐπῆλθε μόνον αὐξήσις ἀριθμητικὴ ἀλλὰ

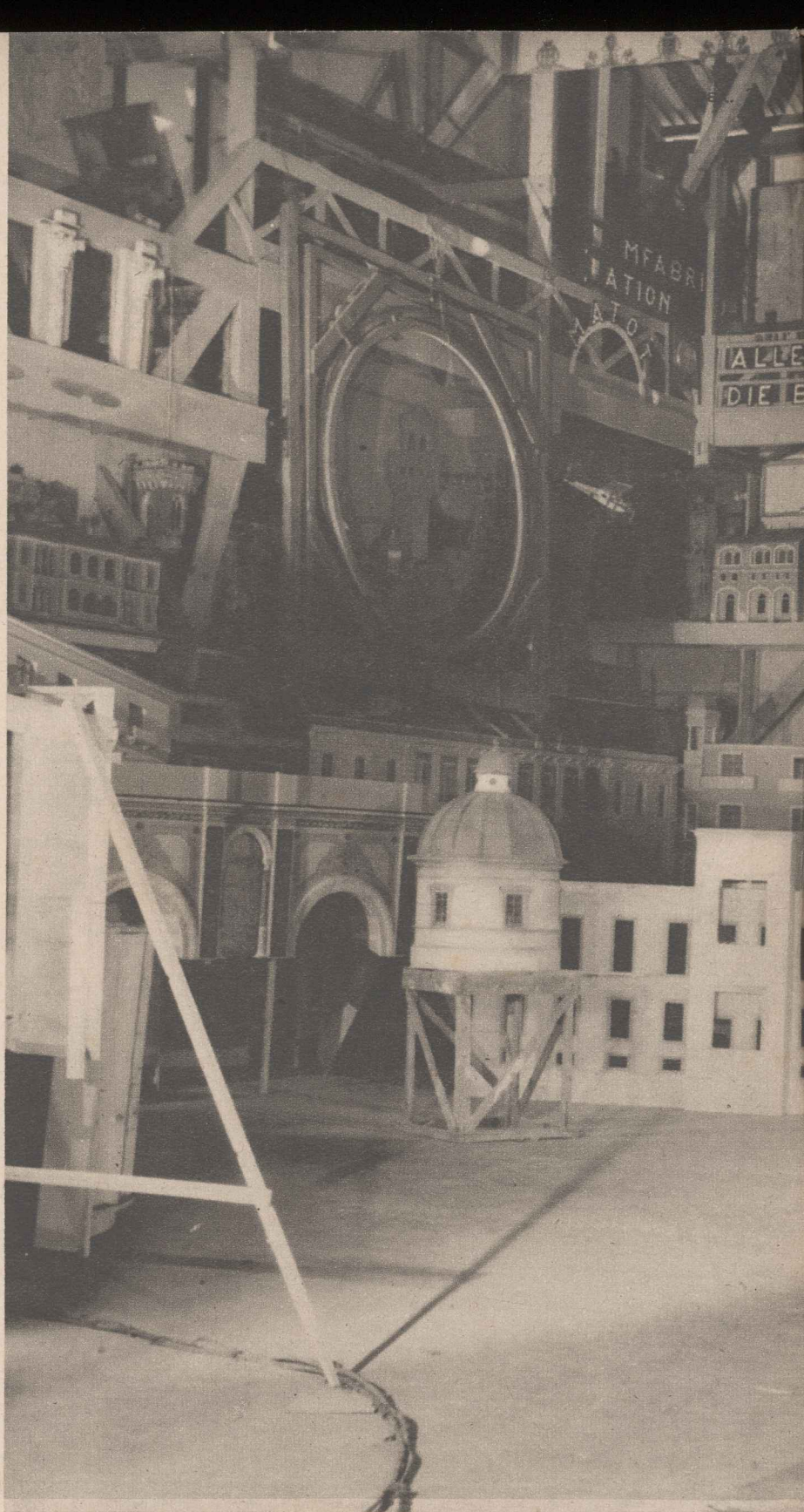
πρὸ παντὸς καὶ καλλιτέρευσις βασική. Εἰς
τὴν θέσιν τῶν παλαιῶν στούντιο, τὰ ὁποῖα
κατὰ μέγα μέρος ἦσαν ἐπισκευαὶ τῶν ὑπαρ-
χόντων κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ βωβοῦ, εὐρί-
σκονται σήμερον στούντιο ἀπολύτως συγ-
χρονισμένα, μελετηθέντα καὶ κατασκευα-
σθέντα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ὁμιλοῦντος,
μετὰ ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τεχνικῆς καὶ
μετὰ βιομηχανικὴν κρίσιν καθαροῦ πρακτι-
κοῦ πνεύματος.

Μετὰ τὸν ρυθμὸν αὐτὸν τῆς αὐξήσεως τῶν
στούντιο καὶ λόγῳ τῶν ἀμοιβαίων ἐπιπλο-
ρῶν, γνωστῶν εἰς ὅσους ἀσχολοῦνται μετὰ
τὰ κινηματογραφικὰ, ἐπῆλθε ὡς ἦτο φυ-
σικὸν καὶ ἀριθμητικὴ αὐξήσις τῶν ταινιῶν.
Ἐὰν ληφθῇ ὡς βάσις ἡ πενταετία 1932-37
ἡ μᾶλλον ἡ περίοδος ἡ ἀρχίζουσα ἀπὸ τὴν
ἐπικράτησιν τοῦ ὁμιλοῦντος εἰς τὴν ἰτα-
λικὴν κινηματογραφίαν μέχρι τῆς ἐποχῆς,
τῆς οἰκοδομήσεως τῆς CINECITTA ἔχο-
μεν ἓξ μέσον ἐτήσιον ἀριθμὸν 35 ταινιῶν
κατ' ἔτος. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην βλέ-
πομεν τοὺς ἀριθμοὺς τῆς παραγωγῆς
ν' ἀνέρχονται βαθμηδὸν καὶ μετὰ ὁμοί-
μορφον ρυθμὸν. 45 τὸ 1938, 77 τὸ 1939,
80 τὸ 1940. Αἱ προβλέψεις διὰ τὸ τρέχον
ἔτος ἐπιτρέπουν νὰ εἰπωμεν, ὅτι θὰ ση-
μειωθῇ καὶ νέα αὐξήσις εἰς τοὺς παρατε-
θέντας ἀριθμοὺς, καὶ τοῦτο παρ' ὅλας τὰς
ἐξαιρετικὰς δυσκολίας αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς
τὸν κλάδον αὐτὸν ἔχουν τὰς φυσικὰς τῶν
ἀντανάκλασεις.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψωμεν
ν' ἀναφέρωμεν, εἰς μίαν βιομηχανίαν ὅπως
ἡ κινηματογραφικὴ, ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῶν
ὑπενδεδιέντων κεφαλαίων, αὐξάνει μετὰ ρυθ-
μὸν, ἀκόμη ἀνώτερον ἀπὸ τὸν ρυθμὸν
τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ταινιῶν.
Ἀπὸ σύνολον 50 ἐκ. τῶν ἐτῶν 1932-37,
ἀνερχόμεθα εἰς 70 ἐκ. τὸ 1938 εἰς 140
τὸ 1939 καὶ περίπου 170 τὸ 1940. Ἡ
αὐξήσις τῶν ποσῶν, συγκρινομένη μετὰ τὸν
ἀριθμὸν τῶν παραχθεισῶν ταινιῶν, ση-
μειώνει μίαν καμπὴν ἀνόδου καθαρῶς ἀνι-
ούσαν. Αὐτὸ δύναται ν' ἀποδοθῇ ἐν μέρει,
εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ κόστους τῆς παρα-
γωγῆς, τὸ ὁποῖον δὲν ἐσταθεροποιήθη
ἀκόμη, κατὰ μέγα μέρος ὅμως ὀφείλεται
εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ προϊόντος, ἡ
ὁποία συντελεῖ, ὅπως εἶναι φυσικόν, εἰς
τὸ ν' αὐξήσῃ τὴν μονάδα τοῦ κόστους τῶν
ταινιῶν. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν ἀπόδειξιν,
ὅτι ἡ βιομηχανία τείνει πρὸς μίαν συνεχῆ
καλλιτέρευσιν τῆς ταινίας, αὕτης κατ' ἐκ-
τὴν καὶ ὄχι μόνον αὐτῇ, ἀλλὰ τὸνώνει καὶ
τὴν ἐμπιστοσύνην, τόσον πρὸς τὸ προϊόν
ὅσον καὶ πρὸς τὴν ἀγοράν, ἡ ὁποία αὐ-
ξάνει τὰς ὑπενδύσεις τῆς μονομερῶς καὶ
συνολικῶς.

Ἐχομεν καθῆκον ν' ἀναγνωρίσωμεν
ἀμέσως ὅτι ἡ ἀγορὰ ἀντεπεξέρθη πλήρως
εἰς τὴν στάσιν αὐτὴν τῆς βιομηχανίας,
αὐξάνουσα μετὰ τὴν σειρὰν τῆς αἰσθητικῆς
τάς προσόδους τῆς ἐθνικῆς ταινίας. Λαμ-
βάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσπρά-
ξεων τοῦ 1938, περίπου 60 ἐκ., μόνον
ἐντὸς 4 ἐτῶν ἔχομεν μίαν αὐξήσιν κατὰ
330%. Πράγματι τὸ 1938 αἱ εἰσπράξεις τῶν
ἰταλικῶν ταινιῶν εἶχον ἦδη ἀνέλθει εἰς 41
ἐκ., ἐφθασαν εἰς 134 τὸ 1939 καὶ εἰς πε-
ρίπου 200 ἐκ. τὸ 1940. Αἱ ἀκαθάρισται
συνολικαὶ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 600
ἐκ., καὶ τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν ταινίαν
ποσοστὸν εἶναι τὸ 1/3. Ἡ ἰταλικὴ ταινία,
θὰ ἔχῃ πάντοτε μεγαλύτερον μέρος ἐπὶ
τοῦ συνόλου τῶν εἰσπράξεων τῶν κινη-
ματογράφων. Ἄν τὸ 1939 ἐπὶ 330 νέων
προβληθεισῶν ταινιῶν, 300 εἶχον εἰσαχθεῖ,
καὶ μόνον 30 ἦσαν ἐγχωρίου παραγωγῆς,
τὸ 1940 ἐπὶ συνόλου, 250 ταινιῶν 80 ἦσαν
ἰταλικαὶ καὶ 170 ξέναι.

Τὸ ὅπλον αὐτὸ, ὅπλον πνευματικόν, τὸ
ὁποῖον ἔχει εὐθεῖαν καὶ ἐνεργητικὴν ἐπιπλο-
ρὴν ἐπὶ τῶν μεγαλύτερων μαζῶν τοῦ λαοῦ
καὶ θίγει διὰ τῆς ἐπιρροῆς του, τὰς πλέον
διαφορετικὰς τάξεις καὶ περιβάλλοντα, καὶ
τὰ πλέον ἀνόμοια πρόσωπα, σφυρηλατεῖται
καὶ αὐτὸ διὰ τὴν πολέμησιν εἰς τὸ ὕψηλόν
πεδίου τοῦ πνεύματος τῶν μαζῶν του, διὰ
τὴν νέαν τάξιν τὴν δημιουργηθεῖσαν ἀπὸ
τὸν Ἀξονα.

Εἰς τὴν ΣΙΝΕΤΙΤΤΑ ὑπάρχει μία θαυμασιὰ συλλογὴ ἐν μικρογραφίᾳ διαφόρων

ΙΜΑΤΙΟΘΗΚΗ ὅπου φυλάσσονται ἐνδυμασίαι ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν.

οἰκίων, θεάτρων, προσέφωον μεγάλων ἐκκλησιῶν, πύργων βιβλιοθηκῶν κ.λ.π. κ.λ.π. "Ὅλα αὐτὰ κατὰ μέγεθος μεγεθυμένα μᾶς δίδουν τὴν ψευδίστικον τοῦ πραγματικοῦ.

ΑΙΘΟΥΣΑ φωνοληψίας, συγχρονισμοῦ καὶ μουσικῆς τῆς Σινετιττά εἰς Ρώμην. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ἄποψις, ἐνός ἐκ τῶν δώδεκα κινηματογραφικῶν στούντιο τῆς Σινετιττά

Ρώμη, 18 Δεχ. 1941 - 14 Ιαν. 1942-XX

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

TEMPO

Ἡ Α. Β. Υ. Βίκτωρ Ἐμμανουήλ τῆς Σαβοΐας, εἶναι ὁ νεαρὸς υἱὸς τοῦ Πρίγκηπος διαδόχου Οὐμβέρτου τῆς Σαβοΐας καὶ τῆς Α. Β. Υ. τῆς πρίγκηπισσας Μαρίας Ζοζέ τοῦ Βελγίου. Ὁ μικρὸς πρίγκηψ φέρει τὸν τίτλον τοῦ Πρίγκηπος τῆς Νεαπόλεως, ὅπου ἐγεννήθη τὴν 12ην Φεβρουαρίου 1937. Ἐπὶ τοῦ νεαροῦ κληρονόμου τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας, συγκεντρώνονται ὅλαι αἱ ἀρεταὶ τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος τρέφει διὰ τὸν πρῶτον υἱὸν τοῦ πρίγκηπος διαδόχου του, μεγάλην ἀγάπην.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΓΚΟΝΤΑΡ	Σελ. 7-9
Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΤΛΟΣΛΕΩΝΙΚΗΝ ΚΥΚΛΩΣΙΝ ΗΤΟ: ΠΟΛΕΜΟΣ!	10-11
Ο ΑΓΩΝ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΑΦΡΙΚΗΝ	12-13
ΚΑΤΑΔΙΩΚΤΙΚΟΝ ΕΠΙ ΣΙΔΗΡΟΓΡΑΜΜΩΝ	14-16
ΖΟΑΓΛΙ	17-19
ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΗΣ ΣΑΒΟΪΑΣ	21-55

ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΗΣ ΣΑΒΟΪΑΣ	21-44
----------------------------	-------

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ	56-58
----------------------	-------

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ο ΜΑΣΙΣΤΑΣ	59-61
------------	-------

ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ	6
----------------	---

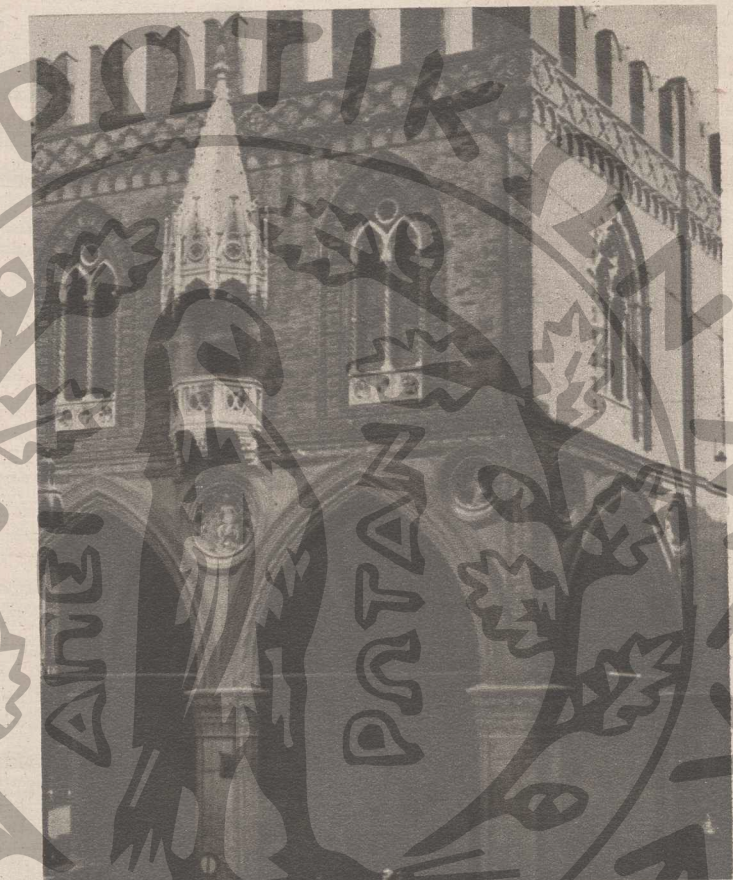
Anonima Periodici Italiani

ITALIA

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΚΑΛΛΟΝΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ. ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

ΒΕΝΕΤΙΑ: ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΚΟΛΛΕΩΝΗ, ΤΟΥ ΒΕΡΡΟΚΙΟ.

ΒΟΛΩΝΙΑ: ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΑΓΟΡΑΣ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: Εις ὅλα τὰ γραφεῖα ταξιδίων.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ:
ΕΝΑΣ ΠΥΡΓΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ
ΤΟΥ ΔΙΘΕΙΟΥΧΟΥ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΟΥ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1.760.000
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36190

ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

ΤΟ ΞΥΛΙΝΟ ΔΟΛΛΑΡΙΟΝ

Αι διηγήσεις ενός εμπειρογνώμονος της μυστικής αστυνομίας. Απίστευτοι περιπτώσεις— 'Ο ζωηρός όμιλητής και ή ένθερμος πελάτης.

Ερευνών στα βάθη της βιβλιοθήκης μου έπεσε στά χέρια μου ένα περίεργο αμερικανικό βιβλίο, όχι και πολύ παλαιό: «Στα ίχνη των παραχαρικών» (On the trail of Counterfeiters) του Ούιλιαμ Η. Μόραν, πρώην κομισαρίου της όμοσπονδιακής μυστικής αστυνομίας. Τι τίμιον σύγγραμμα, τι ευχάριστον ανάγνωσμα. 'Ο αξιος αυτός συνταξιούχος, πού διηγείται με ζωηρότητα, με γεγονότα, με ανέκδοτα, με ντοκουμέντα τας άπιστευτάς ιστορίας, των όποιων υπήρξε ή μάρτυς ή πρωταγωνιστής, θά ήξιζε να όνομασθί σύμβουλος άρχιχρονογράφος, σέ μιá όποιαόδήποτε εφημερίδα. 'Ο τρόπος πού διηγείται, όταν έχει πράγματι κάτι να διηγηθή, ύγιης και καλλίσθητος, δέν είναι κοινός.

'Ο Μόραν ήτο άπεσπασμένος εϊς τήν μυστικήν υπηρεσίαν της καταδιώξεως των παραχαρικών. Πενήντα έτών επαγγελματική δράσις άφιερώθη έξ ολοκλήρου εϊς τήν πλέον άξίεπαινον, μεταξύ όλων των άλλων υπηρεσιών. 'Η άνακάλυψις των κακοποιών, ή μελέτη των άδικοπραξιών των, και ή άρσις από τήν κυκλοφορίαν των πλαστών νομισμάτων, τού έδωσαν μεγάλην πείραν. 'Η διδακτική, εκείνη πού συντρίβει, άς πούμε έτσι, όλας τας άλλας, είναι ή πείρα της μεγαλειώδους άνθρωπίνης καταχρήσεως. Τό έννενηντα τοίς έκατόν, των παραχαρικών, βεβαίως ό Μόραν είναι χονδροειδής παραχαρικός, τούς όποιους θά μπορούσε ν' άνακαλύψι όποιοσδήποτε. Κάποιος όδοντίατρος της 'Ουάμα, εισέπραξε κάποτε, διά πληρωμήν της εργασίας του, ένα άσημένιο δολλάριο, επιχρυσωμένο μ' άδεξιότητα, νομιζόντάς το, ένα χρυσόν νόμισμα. Κάποιος έδωδιμοπώλης τού Κινγκκόντο, εισέπραξε ένα δολλάριο από καλάι, μ' ένα ίου πρόσωπο, και κάποιος καταστοματάρχης της 'Ουάκμας, έδωσε ένα όρώσι λευγάρι κάλτσας και εισέπραξε ένα ξύλινο δολλάριο. Στην επιφάνεια τού δίσκου, δύο χασομερήδες, έκόλλισαν. δύο σφράγματα ντενεξί και μ' ένα καρφάσι τά συνέδεσαν μεταξύ τους γιά νά δώσουν τήν άμυδράν εμφάνισιν ενός άληθινού δολλαρίου. Και τό άπίστευτον αυτό νόμισμα έκυκλοφόρησε.

Κάποτε, ένα από τά θύματα παρουσιάσθη στο γραφείον, τού Μόραν μ' ένα ύποπτον χαρτονόμισμα των δέκα δολλαρίων. «Εϊναι ένα πρώτης τάξεως χαρτονόμισμα ενός δολλαρίου», ήτο ή άπάντησις τού άστυνόμευ. «'Αλλαγμένο με τήν πέννα, με τη προσθήκη ενός μηδενικού στο ένα». Τό θύμα άπόρησε «Και πώς κατορθώνετε νά τό καταλάβετε άμέσως;» «Διότι» άπάντησε ό Μόραν «τά χαρτονόμισματα τού ενός δολλαρίου, έχουν τό πρόσωπο τού Γεωργίου Ουάσινγκτων, των δέκα τού 'Αλεξάνδρου Χάμιλτον, τά χαρτονόμισματα των είκοσι τού πρόσωπο τού 'Ανδρέα Τζάκσον. Μπορείτε νά μου πτε τίνας πρόσωπων έχουν τά χαρτονόμισματα των πέντε δολλαρίων».

'Ο έρωτώμενος δέν τό ήξευρε.

'Η γενική της πυρρογόρασας έβεβαίωσε ό Μόραν, έπολλαπλασίασε τας παραχαράξεις εϊς τά χαρτονόμισματα.

Και όμως, σχεδόν πάντοτε, οι αμερικανοί παραχαρικοί θέτουν εϊς κυκλοφορίαν χαρτονόμισματα άς πούμε έτσι, κατά προ-

σέγγισιν, πού μπορεί νά τ' άνακαλύψι ως πλαστά, όποιοδήποτε μάτι, λίγο πονηρεμένο. Μόνον ή άτέλειωτη άφρημάδα των ανθρώπων μπορεί νά επιτρέψι τήν κυκλοφορίαν αυτών των προϊόντων. Παρ' όλα αυτά όμως, δέν πρέπει νά πιστευθί ότι λείπουν από τό εύγενές αυτό επάγγελμα και παραχαράκται καλλιτέχναι, θά έλέγαμε οι Στραντιβάρι των πλαστών, οι Τζελλίνι της χαράξεως. Στού Μόραν τά χέρια, έπεσε κάποτε γιά έξέταση, μιá δέση χαρτονομισμάτων των είκοσι δολλαρίων, πού είχαν κυκλοφορήσι επί πολύ, και πού τά είχαν δεχθί ιδιώται και τραπεζικά ιδρύματα ως άπολύτως πραγματικά, ενώ ήσαν πλαστά, άρχιπλαστά. Μία μακρά και λεπτομερής εξέτασις με τό μικροσκόπιον, απέκάλυψε ότι πράγματι, αυτά τά χαρτονόμισματα δέν είχαν τυπωθεί, αλλά σχεδιασθεί με τή πέννα. 'Εχρειάσθησαν δέκα έπτά έτη διά ν' άνακαλυφθί ό εξαιρετικός αυτός καλλιτέχνης, ό δημιουργός αυτών των πλαστών.

Έπί δέκα πέντε περίπου έτη, ό άνθρωπος με διάκρισιν, ήρκεσθι νά μιμνείται χαρτονόμισματα των 20 και των 50 δολλαρίων. Κατόπιν έδοκίμασε νά κατασκευάζι και των 100. Εϊς τας τραπεζας συνεβούλευσαν νά περνούν ένα βρεμινό δάκτυλο πάνω άπ' τόν αριθμό τού χαρτονομίσματος. 'Αν τό μελάνι ξάπλωνε τό χαρτονόμισμα ήτο πλαστόν. Ούτε και κατ' αυτόν τόν τρόπον άνεκαλύφθη ό κακοποιός. Μολαταύτα, μετά τρία έτη, ένας «τάδε» εισήλθε σ' ένα μπαρ της Νέας 'Υρκης, διέταξε ένα ποτόν και άρου έσέφθη έπ' άρκετόν, ήρώτησε τόν ταμιάν αν εϊχε νά τού άλλάξι ένα χαρτονόμισμα των έκατό δολλαρίων. Πήρε τά ρέστα, τά έβαλε στην τσέπη του, και βγήκε άμέσως. 'Ο ταμίας μόλις έπιασε τό χαρτονόμισμα άντελήφθη ότι τό μελάνι ξέάπλωνε. 'Επρέξε άμέσως έξω, έπρόφθασε τόν παραχαράκτην κ' εφώνασε διά νά τόν συλλάβουν.

ΤΟΙΟΥΤΟΤΡΟΠΟΣ ΕΠΙΡΩΔΙΑΝ

Νέαι άποκαλύψεις επί της σκολιάς σοβιετικής πολιτικής. 'Ο Λένιν και ό μύθος της παγκοσμίου έπαναστάσεως.

του, τόν θρίαμβον της μπόλσεβικικής επαναστάσεως, ως μίαν συνέπειαν τού πρώτου ήμπεριαλιστικού πολέμου της δύσεως, και προεβί τήν έκρηξιν της παγκοσμίου επαναστάσεως, ως συνέπειαν τού δευτέρου (τού παρόντος). 'Ο Στάλιν, ό σκυτεινός διάδοχος τού Λένιν, υπήρξε, είναι άνάγκη νά τό είπωμεν, έξαιρετικά συνεπής προς τό πρόγραμμα τού διδασκάλου του. Συνεπής έννοείται κατά τόν μπόλσεβικόν τρόπον, δηλαδή με τήν μεγαλύτεραν άσυνειδησίαν. 'Όταν ό Χίτλερ, κατά τόν παρελθόντα 'Ιούλιον, άπεφάσισε τήν δράσιν έναντιον της Ρωσίας, ό Μόλτωφ εϊχε τήν άνασχυντίαν νά φωνάξι «Προδοσία» είς μέριον τού Ράιχ. Προδοσία; Μά ποίος έπρόβλεπε; 'Αν ή στιγμή δέν ήτο, όφ' όλας τας άπόψεις τραγική, ή καυχή τού επί των έξωτερικών επιτρόπου, με καθήκοντα κηδεμόνος της καταπατηθείσης και προσβληθείσης άθωότητας (της σοβιετικής) θά εϊχε τήν άστείαν πλευράν της. 'Η παγκόσμιος επανάστασις, ήτο κυρίως και παρισμένη πράγματι, τό βασικόν τέλος, ό άνοστός σκοπός τού μπόλσεβικικού καθεστώτος. 'Η συμφωνία με τό Ράιχ, άσφαλώς δέν έκαμε τήν Μόσχαν ν' άλλαξι σημαίν. 'Επιστεδήν παρ' όλα αυτά, ότι οι νέαι σχέσεις, θά ήλλακόν ώρισμένα σημεία, θά έμεταβάσιν ώρισμένα πράξεις και θά υπεβίβαζαν ώρισμένα ίστιά των προπαγανδιστών της παγκοσμίου επαναστάσεως.

Τι είδους όμως ήτο ή μωσχοβιτική «συμφωνία» τό απέκάλυψε ό Χίτλερ, τήν στιγμήν κατά τήν όποίαν ήρσισε έναντιον της Ρωσίας ή πορεία της Δύσεως. 'Η Ρωσία υπήρξε πάντοτε άπιστος και ό κόσμος έχει ζωηράν τήν άνάμνησιν των άποκαλύψεων τού Φύρερ. 'Εκτοτε παρήλθον έξη μήνες πολέμου και καθ' έκάστην έρχονται εϊς φώς και νέα τεκμήρια διά τας μοχθηράς ρωσικάς προθέσεις. 'Όλα επι-

ΟΜΟΒΟΝΟ

σελ. 6

ΕΤΟΣ 1ον 'Αρ 8-9.

ΧΡΟΝΟΣ

ΡΟΜΗ, - 18 Δεχ. 1941 - 14 'Ιαν. 1942-XX

ΓΚΟΝΤΑΡ

'Ο γέρο βράχος τού Γκόνταρ, άγονος και κουτσουριασμένος, δέχθηκε τη τελευταία λαβωματιά τού κανονιού, τη στερνή, μαζί με τόσες άλλες πούχει, κομματιασμένος, σάν κάθε βετεράνος κοσκιναμένος απ' τις πληγές. Τό Γκόνταρ, πού γεννήθηκε ανάμεσα στους κρημνούς, καμένον άπ' τόν ήλιο, άγριο, παράξενο, στρυφνό, καμώθηκε γιά νάνα βράχος κ' ή φύση κ' οι άνθρωποι τό θέλανε άνήκετο. 'Ετσι έμοιαζε και στόν σιγανό προσκυνητή, πού περπατούσε πίσω άπ' τό μουλάρι τού, ακολουθώντας άσυνάισθητα τό μονοπάτι πού έλίσσωνταν, τή γλυστερή κατηφοριά, τό επικίνδυνον πέτασμα. Παρουσιάζονταν έσχακιά μπροστά τού κεινός ό σωρός των βουνών, σπαρμένος από τις λάμψες της φωτιάς κ' άπ' τή άγριότητα ποτάμια, πού κοροϊδευαν τή ζεστασιά, ξεμπρόβαλλε άσπρο σάν παραφάνια μες στην κοκαλιζομένη ύψη τού βράχου. Τό Γκόνταρ, είναι δυνατό, τόν Γκόνταρ είναι πεισματάρικο, τό Γκόνταρ, τό πιστέψαν, άντίθετα άπ' τις περιστάσεις, άντίθετα άπ' τή λογική, ένάντια άπ' τή ζάλη της πείνας και της κούρασης. Κείνες ό φοβερές λαβωματικές πάνω στο βράχο, πού τις έκανε τό κανόνι, άνοιγμένες άπ' τις μπόμπες, πού σκορπίζονταν καθήμερινά πιά τρομακτικές, πιά άπίστευτες, λένε γιαντί έπεσε τό Γκόνταρ.

Τό Γκόνταρ. 'Ηταν τό άπρόσπτον τέρμα μιáς θορυβώδους φάλαγγας, πού προσήλανε τά τυλωμένα μάτια της, ποστειρίμε άλύγιστη άνάμεσα στούς σωρούς, δημιουργώ-

γώντας ένα δρόμο, εκεί όπου περνούσε, γιά πρώτη φορά και πού ό βασικός, πού έννοησε άπ' τό διαβολικό τρέξιμο, τήν κύταζε τρομαγμένος. Τό Γκόνταρ, με κάθε θυσία. Τό Γκόνταρ κατελήφθηκε άμέσως. Και τότε μπηκανε οι άνθρωποι τού Γκόνταρ.

Βράχος, σ' όλους τους καιρούς, στερνός βράχος της αυτοκρατορίας, τό Γκόνταρ έπεσε μόνο άρου οι νουφειάες λυσσάζαν πάνω στα μικρά σπύτια, τρυπώντας τις εύθραυστες πόρτες των σπιτιών, όταν έως τόν τελευταίο, οι άνθρωποι πούταν ακόμα γεροί είχαν πέσει.

Στό γράμμα του της 20 Νοεμβρίου, στην εφημερίδα «Λαός της 'Ιταλίας» ό προσετός έγραφε: «Πέρασε κ' άλλη μιá δεκαετημέρια. Πέρασαν πάνω άπ' τό δύο δεκα, άρχίζει μιá άλλη, κανείς δέν μπορεί νά ξερι άν θάναι όλη καλή. 'Ημεϊς είμαστε ακόμα στο τέλος. Οι Γκονταρινοί βαστούν γερά και δέν χάνονται σ' άχρηστες μακρολογίες. 'Αρκούνταν στο νά κάνουν τό καθήκον τους, πού έζερυν νά τό έκτελούν ως τό τέλος. Μας εύχαριστεί μόνο ή διαπίστωση, πώς άεροπλάνα, κανόνια, στρατός και μέσα επιστρατευμένα και καρφωμένοι με τήν αντίστασή μας, δέν θά μπορούσαν νά σταματήσουν, γιά μιá στιγμή παραπάνω, τήν γιοιοθύελλα τού 'Αζονος, πού άναποδογυρίζει τό άγγλικό κουράρι».

Μία στιγμή παραπάνω, παραπάνω από δέκα έπτά μήνες, από τότε πού ή άγγλική αυτοκρατορία, με όλα τά μέσα, μ' όλους

τούς υποδοκλωμένους λαούς, έσφιξε έξαγριωμένη τό δάγκυμα γύρω άπ' τή κινούργια γή, πού οι άποστάσεις κ' ή σφετεριστική κατοχή τού έχθρου είχαν ύλότελα άπομειώσει άπ' τή μητέρα πατρίδα. Μία στιγμή παραπάνω πάντα, παρ' όλη τή πείνα, τήν ζέστη τού παντοτεινό έστρώπημα, με πού τό ήθελε άδυσώπητα ό αντίπαλος, τό άνήλεο σφυροκόπημα των άεροπλάνων και τού πυροβολικού, παρά τούς δολαιμούς, τούς έκβιασμούς, τήν έλπίδα τού φαιμού, τού πιστού, των τοιγάρα πού άναγκάζονταν, κάθε όρα από τήν έλθούσιν προπαγάνδα, γιά νά υποκειμεύσιν ή αντίσταση. Σα γωνία σκληρά και έρημ σάν τό ξύλο σάραες τραυματισμένες, νεύρα σέ υπέρταση, χωρίς βοήθεια χωρίς μέσα, μονάχοι με τόν άγριο και άνασθητό βράχο, οι άνθρωποι τού Γκόνταρ άντιστέκονταν, έπιτίθενταν, ένέδρευαν. Γύρω τους, ό έγγλέζος, εϊχε μαζέψει τις όρδες τού Νέγκουρ, πού τις διοικούν οι ίδιοι οι γιοι τού Τάφαρι, προσπαθώντας νά κλέψουνε μιá νίκη, από ανθρώπους άποκατωμένους άπ' τις στερήσεις, άποδεκατισμένους άπ' τόν ίδιο τους τόν ήλιο, και πού πρόσφεραν στούς νεύρα σκλάβους τού αϊώνιου έγωισμού, μιá έκδίλξηση δειλή και ταπεινή.

'Η τελευταία έπαλξη της αυτοκρατορίας, οι τελευταίοι άνθρωποι τού πολέμου σάν τρέφους σκλάβους, πού έμειναν στίς θέσεις τους, οι στρατιώτες μας, κρατούν ακόμα τις θέσεις τους μπροστά στο Θεό και μπροστά στην ιστορία.

πολύ, τη πιεσμένη άπ' τήν άντανάκλαση των πυρακτωμένων βράχων, οι έγγλέζοι μπηκανε, όταν δέν υπήρχαν πιά πολεμοφόδια, όταν δέν υπήρχε πιά ψωμί, κ' όταν ό κάθε άνθρωπος εϊχε λυγίσει άπ' τή κούραση.

'Ηταν πεθαμένοι οι άνδρες της φρουράς τού Κουλάρ Μπέρ Φερκαμπέρ, είχαν σκοτωθή σχεδόν όλοι οι χωροφύλακες, πολεμώντας με τή ζιφολόγη και με τις γεροβομβίδες, και κάθε μέρα οι ύπερασπιστές τού Γκόνταρ έστηναν και κανονόγρους στο σταυρού, στο νεκροταφείο των 'Ηρώων. Είχε σκοτωθή ή διοικητής τού 67ου λόχου των 'Ασκηρ και στούς άνδρας του έκαμε αυτή τή σύσταση: «Δέν θέλουμε τήν τιμή των έπλων». 'Εως τόν τελευταίο, όταν πιά τά άγγλικά θαυρακισμένα, έφείξαν μες στούς στενούς δρόμους τού Γκόνταρ, με τή μυδαρλίβόλα, τούς τελευταίους πούμειναν όρθιοί, έπεσαν οι δυνατόι άνθρωποι και σκληροί σάν τούς τριγύρω βράχους, πού τούς θορούσαν.

'Ετσι τελείωσε μιá μάχη πούταν χαμένη άπ' τήν άρχή, από γραφτό της μοίρας, καθώς μιá επέβαλλαν κ' οι παραδόσεις μας, πολιτισμένων κατακτητών.

Προτιμούμε ήμεϊς αυτή τή λύση από μιá Ντουκέρη. Θά γυρίσουμε στην αυτοκρατορία, γιαντί άπ' τήν αυτοκρατορία δέν διαγώθηκε ποτέ. Οι στρατιώτες μας πέθαναν στίς θέσεις τους, οι στρατιώτες μας, κρατούν ακόμα τις θέσεις τους μπροστά στο Θεό και μπροστά στην ιστορία.

ARNALDO CAPELLINI

άκούουθε!

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ του Γκόντα. Ἡ ἰταλικὴ ἀντίστασις, εἰς τὴν ἀμυρικήν πόλιν, παρ' ὅλας τὰς δυσμενεῖς συνθήκας ἐπλήρωσε θαυμασμοῦ ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Μετὰ τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων ἐπολέμησαν ἐπίσης γενναίως καὶ ἰθαγενῆ τμήματα.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΝΑΖΙ. Ὑπερασπιστὴς τοῦ Γκόντα προαχθεὶς εἰς στρατηγόν, διὰ πολυμηκὴν ἀξίαν.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΦΑΛΑΓΞ στρατοπεδεύουσα εἰς τὰ περὶ τοῦ Γκόντα, πλησίον πηγῆς ὕδατος. Αἱ διαρκεῖς ἐπιθετικαὶ ἰταλικά ἐξοδοί, ἔκαμαν τὸν ἐχθρὸν νὰ ἐννοήσῃ, τὴν ἀκράδαντον θέλησιν ἀντιστάσεως τῶν γενναίων φασιστῶν πολεμιστῶν. Ὑπέμειναν κάθε φύσεως θυσίαν, διὰ νὰ ὑπερασπίσων τὴν νῆσον αὐτὴν τῆς πατρίδος, εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν γῆν.

Αἱ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ, δὲν ἐτάραξαν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, τὴν ἡρεμὸν ἀπόφασιν τῶν ἰταλῶν πολεμιστῶν. Ἀπειρα ὑπῆρξαν τὰ ἐπεισόδια ἡρώισμου τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, με ἀποκομμέναις τὰς συγκοινωνίας των, ἀπὸ μακρῶν μηνῶν, καὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἠδύνατο νὰ βασισταθοῦν παρὰ μόνον ἐπὶ τῆς ἀμετατρέπτου σταθερότητος των καὶ τῶν τοπικῶν μέσων.

ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΗ ΦΡΟΥΡΑ εἰς τὰ ἐξωτερικά ἀμυντικά ἔργα τοῦ Γκόντα. Ἴταλοι καὶ ἰθαγενεῖς στρατιῶται, ἀνέμειναν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, με στερὸν τὸν πόδα, τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἐχθρικών δυνάμεων καὶ διὰ νὰ ἐξαπολύσων ἰσχυρὰς ἀντεπιθέσεις. Κατὰ τὰς αἱματηρὰς αὐτὰς συγκρούσεις ὁ ἐχθρὸς ὑπέστη συνεχεῖς καὶ αἰσθητὰς ἀπωλείας.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Χίρο Χίτο, του Οίκου, του καταγομένου από την θεάν 'Αματερασού με την στολή των τελετών, πρό 14 ετών, επ' ευκαιρίαν της στέφσεως του. 'Η σωφροσύνη των πατέρων του, οι όποιοι διετήρησαν εις την 'Ιαπωνίαν τὸ ἀήτητον, ἐνέπνευσαν τὸν Αὐτοκράτορα εἰς τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν 'Ην. Πολιτειῶν καὶ τῆς 'Αγγλίας.

ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ἐξαλείφουν τὰ χρώματα τῆς ἀγγλικῆς σημαίας ζωγραφισμέναν ἀπὸ τῶν τοίχων τῶν οἰκῶν, ἐντὸς τῶν ὑποῶν οἱ 'Αγγλοι, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐμπορικῶν ἐταιριῶν, εἰχον ἐγκαταστήσει τὰ ἄντρα τῶν πληροφοριῶν των. Εἰς κανένα μέρος τοῦ κόσμου, δὲν ὑπάρχει πλέον θέσις διὰ τὰς ἀγγλοσαξωνικὰς μηχανορραφίας.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΙΚΗΝ ΚΥΚΛΩΣΙΝ ΗΤΟ: ΠΟΛΕΜΟΣ!

Με τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου, ἐκ μέρους τῆς 'Ιαπωνίας εἰς τὰς 'Ην. Πολιτείας καὶ τὴν 'Αγγλίαν, συμπληροῦται ἡ δίκη, ἡ ἀρχίσασα τὸ 1922 εἰς Οὐάσιγκτον καὶ ἡ ὁποία ὑπεχρέωνε τὴν ἀγγλοσαξωνικὴν φυλὴν, νὰ δικαιολογήσῃ, ἐπὶ τέλους διὰ τῶν ὅπλων καὶ ὄχι πλέον μετὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς ραδιουργίας, τὴν ἀξίωσιν τῆς περὶ κυριαρχίας ἐπὶ τῆς Ἀσίας καὶ τοῦ κόσμου. Ἀξιώσεις, ὅπως αἱ ἀγγλοσαξωνικαί, πράγματι δὲν δικαιολογοῦνται ἢ μᾶλλον δὲν στηρίζονται, παρὰ μόνον διὰ τῶν ὅπλων. Κατὰ τὸ 1922, ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ φυλὴ ᾔσθλησε νὰ κωδικοποιήσῃ εἰς Οὐάσιγκτον, τὸν θρίαμβόν της ἐπὶ τοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἀσίας καὶ προσέκαλεσε, τὴν 'Ιαπωνίαν, διὰ νὰ τῆς ἀνακηρύξῃ ὅτι ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ συνθήκη, δὲν ὀφίστατο πλέον, ὅτι εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ἔπρεπε νὰ βασιλεύσῃ ἀπολύτως τὸ «statu quo» ἢ ὅτι οἱ ἀπόλυτοι σεβασμοὶ ὅλων τῶν καταχρήσεων καὶ ὅλων τῶν αὐθαιρεσιῶν, ὅτι ἡ 'Αγγλία καὶ αἱ 'Ην. Πολιτεία, θὰ ἐξήσκουν κοινὴν ἀσιατικὴν πολιτικὴν καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶχε ὡς στήριγμα, ὑποχρεωτικὴν ναυτικὴν ἀνάλογίαν, ἡ ὁποία διὰ τὴν 'Ιαπωνίαν ἔπρεπε νὰ εἶναι 2 ἑνанти τριῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὰς 'Ην. Πολιτείας, δηλαδὴ 2 ἑνанти ἐξῆ, ἐν σχέσει πρὸς τὰς 'Ην. Πολιτείας καὶ τὴν 'Αγγλίαν, λαμβανομένως ὁμοῦ. Ἐπὶ τῆς στερεᾶς αὐτῆς βάσεως, ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ φυλὴ, διὰ πρώτην φορὰν μετὰ τοὺς δύο της κλάδους ἡνωμένως, τὸν ἀγγλικὸν καὶ τὸν ἀμερικανικόν, δὲν ἀμφέβαλλε ὅτι θὰ ἤδυντο νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ κάμνῃ τὴν Ἀσίαν τιμάρειν της καὶ ὅτι ἤδυντο νὰ διατηρήσῃ τὴν 'Ιαπωνίαν, εἰς κατὰστασιν συγκρατατικῆς ὑποτελείας.

Ἡ 'Ιαπωνία ὑπέγραψε, διότι δὲν ἦτο δυνατόν, μετὰ τὴν κατὰστασιν ἐκείνην τῶν πραγμάτων, νὰ κάμῃ διαφορετικὰ καὶ ἀπεσπάρθῃ εἰς τὰς νήσους της διὰ νὰ σκεφθῇ πόσον ἤξιζε ἡ φιλία τῆς 'Αγγλίας, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐξυπηρετήσει πιστῶς, καθ' ἁλὴν τὴν διάρκειάν της καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἤρυσθη, παρὰ ταπεινώσεως, πρῶτον εἰς εἰς Πόρτσμουθ, καὶ κατόπιν εἰς Οὐάσιγκτον. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν, ἡνοῖξε ἡ παγκόσμιος σχισμὴ, ἡ χωρίσασα ταυτοχρόνως τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τὰς νήσους τὰς κειμένας μεταξὺ τῶν δύο 'Ηπειρῶν, τῆς 'Αγγλίας καὶ τῆς 'Αμερικῆς. Ἐκεῖνο τὸ ὑπότιον οἱ ἀγγλοσαξωνοὶ δὲν ἀντελήφθησαν, ἦτο ὅτι εἶχον ἤδη ἐλευθερώσει, μετὰ τὴν παράφροναν διαγωγὴν των τὴν 'Ιαπωνίαν καὶ τοὺς Ἀσιάτας, ἀπὸ τῶν σεβασμῶν, τὸν ὑποῖον μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, τιθεμένου κατὰ μέρους τοῦ ζητήματος τῆς φυλῆς καὶ τῆς θρησκείας, ἔτρεπον διὰ τὴν Εὐρώπην. Ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς δέκτικος ἡ ἐπίθεσις τῶν 'Ιαπῶνων ἐναντίον τῶν Γερμανῶν εἰς Σάντουγκ καὶ εἰς Κιάο Τσάο καὶ ἡ σύλληψις των εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Σαγκάης. Μετὰ αὐτὸ, μία μεγάλη ἀρχὴ εἶχεν ἀποθάνει, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀδελφίας καὶ τὴν ἐφρόνουν οἱ 'Αγγλοι καὶ τὴν ἔσταν εἰς τὴν λάσπην.

Καὶ τώρα αὐτοὶ οἱ 'Αγγλοι, ἀφοῦ ἤξιωσαν τὴν ἐκένωσιν τοῦ Σάντουγκ καὶ τὴν ἀπόδοσιν του εἰς τὴν Κίνα, ἠνώθησαν μετὰ τοὺς Ἀμερικανούς, διὰ νὰ ἐπιβάλλουν τὸν σεβασμὸν τῆς εὐρωπαϊκῆς θελήσεως εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, οἱ ὅποιοι εἶχον διδάξῃ ὅτι μία 'Ἡπειρος, διηρημένη ἀπὸ ἀδελφοκτόνους πολέμους, ὅπως ἡ Εὐρώπη, δὲν ἐδικαιοῦτο οὐδένως σεβασμοῦ. Ἡ ἀγγλο-ιαπωνικὴ συμμαχία εἶχεν ἀποθάνει, ὁ σεβασμὸς διὰ τὴν Εὐρώπην εἶχεν ἀποθάνει, καὶ πᾶν ὅτι ἀπέμενεν ἦτο μνησικακία, ἐναντίον κατακτητῶν ἐπιθετικῶν καὶ φωνακκοῦντων καὶ ὁποῖοι δὲν ἤδυναντο νὰ ἐπιδείξουν, τοῦλάχιστον τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ θὰ ἤδυνετο νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κυριότητά των, τὴν δύναμιν, καὶ ἐκπέπτοντο νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν, λαμβάνοντες ὑποσχέσεις ἀπὸ τὰ ἄλλα κράτη νὰ μὴ κατασκευάζουν πολεμικὰ πλοία, πέραν τοῦ ὁρίου, ποὺ τοὺς ἐφαίνετο ὅτι ἐξαρτῶντο εἰς αὐτοὺς τὸ ἀναγκαῖον περιθώριον ἀσφαλείας. Ἀπὸ ὅλας τὰς αὐταπάτας, ἀσφαλῶς ἡ πλέον περιέργως ἱστορικῶς ἦτο ἡ ὑποχρεωτικὴ ναυτικὴ ἀνάλογια. Ἡ 'Αγγλία δὲ καὶ αἱ 'Ην. Πολιτεία ἐβασίσθησαν ἐπ' αὐτῆς, χωρὶς νὰ σκεφθῶν ὅτι αὕτη

διὰ νὰ ἐνώσῃ ὁμοῦ τὰς τύχας τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης μετὰ τὰς τύχας τῆς Ἀπείρου Ἀνατολῆς. Καὶ ὅμως αὐτὸ συνέβη ἀπὸ τῆς προτάσεως Σάμσον τοῦ 1935, διὰ τὰς κυρώσεις ἐναντίον τῆς 'Ιαπωνίας καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἠντηνῶν ἡ 'Ιταλία, μέχρι τοῦ 1939, ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, αἱ 'Ην. Πολιτεία καὶ ἡ 'Αγγλία ὠθοῦμεναι ὠδήγησαν τὸν κόσμον πρὸς τὸ περιεργὸν αὐτὸ φαινόμενον, τὴν συμμαχίαν τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἐναντίον τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς ἡγεμονίας. Τώρα ὁ τελευταῖος κύβος ἐρρίφθη. Ἡ 'Ιαπωνία, κατόπιν ἐπτά μηνῶν τιμῶν διαπραγματεύσεων, δέχομεν τὰς συνομιλίας, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἀγγλοσαξωνοὶ ἐμποροὶ, ἐξήτουν μίαν ἀτιμωτικὴν πράξιν καὶ τῆς προέτεινον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν τριμελῆ, ὑποσχόμενοι εἰς ἀντάλλαγμα πετρέλαιον. Ἐσθίμινε πρᾶγματι ἄνοιγαν τοῦ αἰσθηματος τῆς τιμῆς, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ ἰαπωνικοῦ χαρακτῆρος. Οἱ ἐπτά μηνες τιμῶν διαπραγματεύσεων ἡρμηνεύθησαν ἀπὸ τοὺς ἀγγλοσαξωνοὺς ὡς δειλία ἢ ὡς ἀσιατικὸν παζάρευμα, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐχαρακτήρισθησαν εἰς τὰς προπαγάνδας των. Ἐλησμένον ὅτι πρὶν ἢ ἡ 'Ιαπωνία σύρει τὴν σπάθην ἐναντίον τῆς Ρωσσίας, ὑπέβαλε τοῦλάχιστον δέκα σχέδια συμφωνίας εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Τσάραν. Ὅταν ὅμως καὶ τὸ τελευταῖον ἀπεκρούσθη, ἡ Ρωσία ἐξύπνησε μίαν πρῶτον μετὰ τὸν τορπιλλοβόλῃ τοῦ Τόγκο εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πόρτ' Ἀρθούρ. Ὁ κύβος ἐρρίφθη καὶ τὸ τελευταῖον ἐπιστάθιον τῆς ἱστορίας αὐτῆς, εἶναι ἡ διακοίνωσις τοῦ Ρούσβελτ ποὺ διατάσσει τὴν 'Ιαπωνίαν ν' ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της ἀπὸ τὴν Ἰνδοκίνα.

Ποῖος ξέρει; Ἴσως ὁ Ρούσβελτ ἐσκέπτετο ὅτι ἡ 'Ιαπωνία θὰ ὑπῆκουε. Ἡ 'Ιαπωνία ὅμως δὲν ὑπῆκουσε καὶ ἡ μεγάλη καμπὴ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἐναντίον τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς κυριαρχίας, ἀμβλύνεται τώρα μετὰ τὴν ἱστορικὴν μεγαλειότητα της. Ὁ Θεὸς θὰ προστατεύῃ τοὺς δίκαιους.

ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΥΣΙΓΙΑΜΑ, τὸ ἱερὸν ὄρος τῆς 'Ιαπωνίας, οἱ 'Ιαπῶνες βομβαρδισαί, μόλις δύο ὥρας μετὰ τὴν ἐκρήξιν τοῦ πολέμου, ἐπετέθησαν ἀστραπιαίως ἐναντίον τῶν ἀμερικανῶν βάσεων τῶν Φιλιππίνων, βυθίζοντες τὸ θωρακισμένον «'Οκλογάμα» 29.000 τόννων. Αἱ ἐκρήξεις, ἔφεραν ἀπροόπτως τοὺς κατοίκους τῆς Χονολουλού εἰς τὴν πραγματικότητά, καὶ ἐκεῖνο ποὺ ἐνόμισαν εἰς τὰς ἀρχὰς μίαν ἀπὸ τὰς τόσας στεῖρας ἀσκήσεις ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ, αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε ἐπρομήθευσαν ὑλικὸν εἰς τὴν ρητορικὴν τῶν ταινιῶν τοῦ Χόλλυγουντ, ἦτο ἡ ὑψηλὴ ἐκδήλωσις ἐνὸς ἔθνους, τὸ ὅποιον ἀληθῶς γνωρίζει τί πρᾶγμα εἶναι καὶ πῶς γίνεται ὁ πόλεμος.

ΤΟ ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ πολεμικὸν ναυτικὸν διασχίζει ἤδη τὰς θαλάσσας του, συνοδευόμενον καὶ ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸν ἀεροπορικὸν στόλον, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀκτὶς ἐνεργείας εἶναι ἀξιολογώτατη. Γίνονται ἤδη ναυμαχίαι μεταξὺ τῶν ναυτῶν τοὺς ὁποίους ἡ Τσουσίμα ἔφερε εἰς τὸν θάνατον τοῦ κόσμου καὶ τῶν οὐδέποτε δοκιμασθέντων ἀμερικανικῶν πληρωμάτων.

CAR. SCAR.

ΤΕΛΟΣ

Ο ΑΓΩΝ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Από την αρχή της αγγλικής επιθέσεως εις την Βόρειον Αφρικήν, παρήλθε σχεδόν μήν. Τὸ προτιθέμενον Βατερλώ, μετεβλήθη εἰς ἀγώνα σκληρόν, μακρόν, ταραχώδη ὃ ὅποιοι ἐστοίχισε εἰς τοὺς ἐπιτεθιμένους ἀπροόπτους θυσίας, εἰς ἀνδράς καὶ ὕλικόν. Ὁ Τσώρτσιλ ἔθεσε ὑλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γοήτρου καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ διαταγή ἦτο νὰ γίνῃ πῆσις δ' οἰουδήποτε μέσου, ἀρκεῖ νὰ μὴν ὁμολογηθῇ ἡ ἀποτυχία. Εἰς τὴν ζώνην τοῦ "Αἰν" Ἐλ Γκαζάλα αἱ δυνάμεις, τοῦ στρατηγοῦ "Αουτσιντ-σεκ, αἱ ὁποῖαι ἐκεῖθεν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήσουν ἀνατρεπτικὴν, κίνησιν ἐπλήρωσαν ἀκριβὰ τὴν σύγκρουσιν μετὰ τῶν ἰταλο-γερμανικῶν μονάδων καὶ καθ' ἐκαστὴν γράφεται καὶ μία σελὶς τοῦ ἡρωϊσμοῦ μας. Ὁ ἐχθρὸς ὅμως, ἀντεπιτηθέμενος καὶ ἀποκρουόμενος ἔλαβε καὶ ἄλλας ἐνισχύσεις ἀπὸ τὰς ἐφεδρείας τῆς ἐγγὺς ἀνατολῆς, διὰ νὰ τροφοδοτήσῃ τὰς ἐπιθέσεις του. Οἱ Ἀγγλοὶ ἔχουν ἀνάγκην νὰ κάμουν γρήγορα εἰς τὴν Λιβύην καὶ εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ εἰς τὴν βίαν αὐτὴν ἀνθίστανται αἱ δυνάμεις τοῦ "Αἰξονος.

ΛΦΟΥ ἔκοψαν τὰ συρματοπλέγματα, οἱ Ἱταλοὶ καταστροφεῖς ἐφορμοῦν ἐναντίον μιᾶς προχωρημένης ἐχθρικῆς θέσεως.

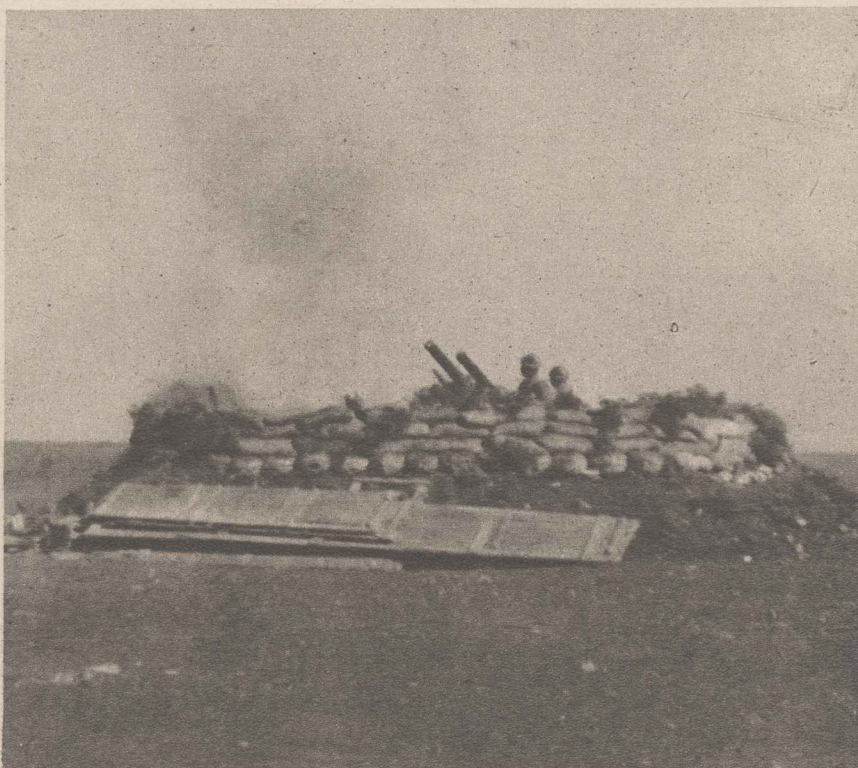
σελ. 12

ΑΙ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΑΙ θέσεις τοῦ ἰταλικοῦ πυροβολικοῦ, ἐναντίον τῶν ἀρμάτων, βάλλουν συνεχῶς ἐναντίον τῶν ἐπιτιθεμένων μηχανοκινήτων ἐχθρικῶν φελάγγων.

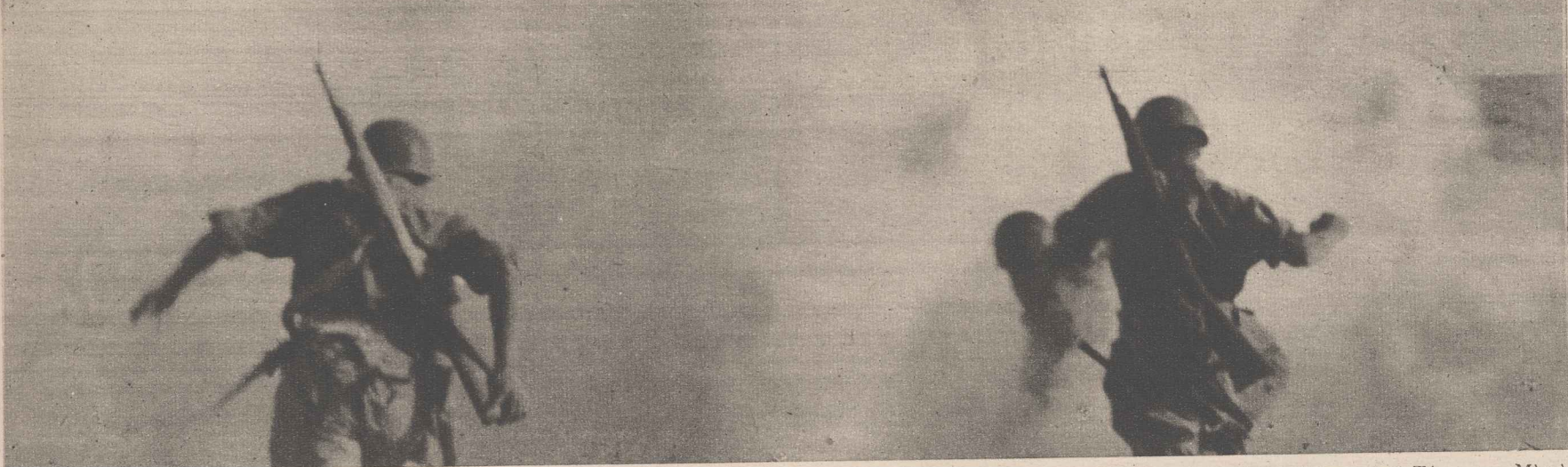

ΑΙ ΕΧΘΡΙΚΑΙ ἐμπροσθοφυλαχαὶ προσπαθοῦν νὰ θραύσουν τὴν ἀντίστασιν, τὸ πυροβολικὸν ὅμως τῶν ἰταλικῶν θέσεων ἀπαντᾷ εἰς τὸ πῦρ καὶ τὰς ἀποκρούει.

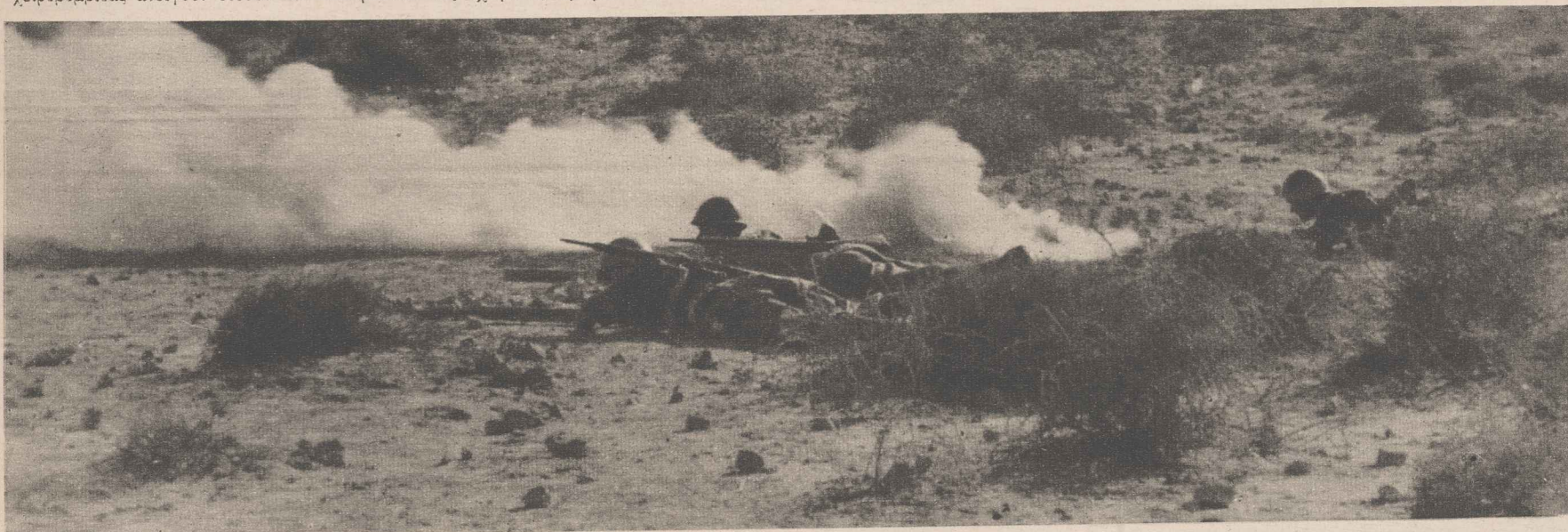

ΑΙ ΠΤΑΛΙΚΑΙ προχωρημέναι θέσεις ἐξακολουθοῦν, κατόπιν μηνὸς ὁλοκλήρου ἀγώνος, νὰ συντρίβουν τὰς συνεχεῖς ἐχθρικὰς ἐπιθέσεις παρ' ὅλην τὴν σφοδρότητά των.

σελ. 13

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ἀπὸ προπετάσματα καπνοῦ, οἱ στρατιῶται τῆς μεραρχίας τοῦ Τρέντο, ἐφορμοῦν ἐναντίον τῶν προχωρημένων ἀγγλικῶν θέσεων τοῦ Τόμπρουκ. Μὲ τὰς χειροβομβίδας ἀνοίγουν δίοδον καὶ ἀνατρέπουν τὰς ἐχθρικὰς προφυλαχάς. Μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐχθρικὸν πῦρ, ἐρποντες, πλησιάζουν εἰς ἀγγλικὸν φρούριον, κανονιο-

βολισθὲν ἤδη ἀπὸ τὸ πυροβολικόν. Καθ' ὃν χρόνον οἱ καταστροφεῖς κρύπτουν μὲ προπετάσματα καπνοῦ τὸ ἄκρον τῆς ὁμάδος, οἱ στρατιῶται προχωροῦν διὰ νὰ ἐπιπέσουν ἐναντίον τῶν ἀγγλικῶν θέσεων. Λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν δράσιν καὶ οἱ ἐκτοξευταὶ φλογῶν. Μία ἀποθήκη πυρομαχικῶν ἐκτοπήθη. Τὸ ἐχθρικὸν πῦρ γίνεται ὁλοένα καὶ πυ-

κνώτερον, δὲν ἐμποδίζει ὅμως τὴν ἀνιχνευτικὴν ὁμάδα νὰ πλησιάσῃ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν. Εὐνοούμενοι ἀπὸ τὴν καπνὸν πυρκαϊᾶς τῆς ἀποθήκης, οἱ ἐξολοθρευταὶ πλησιάζουν τὴν ἐχθρικὴν θέσιν. Καὶ μὲ μίαν τελευταίαν ἐξόρμησιν, προστατευόμενοι ἀπὸ τὸ προπέτασμα, οἱ καταστροφεῖς πλησιάζουν τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν καὶ θέτουν τὴν δυναμίδα.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΤΑΔΙΩΚΤΙΚΟΝ ΕΠΙ ΣΙΔΗΡΟΓΡΑΜΜΩΝ

σελ. 14

Διετρουόντο άκόμα όλα τὰ χρώματα του καλοκαιριού, και ή παλιά γή, πάνω στην όποία τὸ τραίνο έτρεχε, σηκώνοντας σύννεφα κόκκινου καπνού, κιτρινίζε, χωρίς νά τ'αφείδεται τ' άσπρα στίγια, έριχνε τὸ γκρίζο τῶν βράχων πάνω στὸ βαθὺ κίτρινο τῆς άκροθαλασσιᾶς και τὸ πράσινο τῶν έλαιοδένδρων και τὸ κόκκινο τῶν φραγκοσυκιῶν, στὸ σχεδὸν γαλανὸ τ' οὐρανοῦ. Καί μπροστά, τὸ Τίρρηναῖκὸ ἦταν μιὰ πελώρια δονουμένη άτσάλενα πλάκα, πού τὰ μικρὰ κύματα χωρίς άφρό, έτρεχαν στὸ άπέραντο, σ' ένα άτέλειωτο παιχνίδι όπου έπαιζαν μερικά κατάλευκα πανάκια.

Σὲ λίγο θὰ έφθαναν στὸ δεύτερο σταθμὸ τοῦ γύρου μου βάσειος καταδιωκτικῶν και στὸ σταθμὸ ὃ ἤλιος ἦταν έκθαμβωτικός. Ἡ πόλις μου φάνηκε, με τοὺς πράσινους κήπους τῆς, τὰ παλιὰ τῆς, με τὸν μακρὸ κεντρικὸ δρόμο τῆς, όπου ἦταν ἡ Ναυτικὴ βάση, και όπου ὁ άρχηγός τῶν έξωπλισμένων τραίνων μ' έπερίμενε. Πράγματι ἔτο μπρὸς στὴν πόρτα, με τὸ μικρὸ του αὐτοκίνητο και προχωρήσαμε μες στὴν πόλη πούταν σιωπηλῇ, λόγω άεροπορικῶν συναγεμῶν.

Μοῦ άρέσει πόρα πολὺ νὰ εἶμαι ένας ἀπὸ τοὺς λίγους πού μποροῦν νὰ κυκλοφοροῦν. Τ' άμάξια με σηκωμένα τὰ υποκοφόνια και με τ' άλογα δεμένα πίσω τους, έμοιζαν σὰν σάιτες. Κάποια σφαίρα, τῆς άντιαεροπορικῆς άμύνης, ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ άόρατο μέρος τῆς, και τραβᾷ μιὰ γραμμὴ πάνω στὸ φόντο τ' οὐρανοῦ, τὸ πῦρ γίνεται πύδ πυκνὸ, μὰ κράτησε λίγο και ἡ σιωπὴ βασιλεύει πάλι, πάνω στὸ κάμπο και στὴ θεριαμένη προαινάδα.

Ὁ μικρὸς σταθμὸς, όπου τὸ έξωπλισμένο τραίνο μᾶς περιμένει, άκίνητο κάτω ἀπ' τὸν ἥλιο, εἶναι έρημος. Τὸ γνωστὸ καμπανάκι τῶν σταθμῶν τῆς υπαίθρου, κυτῶν έπιμονα, ένα τραίνο πλησίασε, ξεφυσώντας, κοντὰ στὸ έξωπλισμένο, και κατέβηκαν μερικοὶ ταξιδιωτές πού φαίνονται παραθεριστές. "Έπειτα μένουμε μόνοι, τὸ έξωπλισμένο τραίνο, ὃ κυβερνήτης κ' έγώ.

Τὸ έξωπλισμένο τραίνο μοιάζει ένα πολεμικὸ πλοῖο πάνω στίς σιδηροτροχιές, πὺδ άκριβῶς ένα μεγάλο καταδιωκτικὸ, άπλισμένο με κανόνια τῶν 152 τῶν 75 και με άντιαεροπορικά. Μιὰ άτμομηχανὴ στὴν κεφαλὴ και μιὰ στὸ τέλος και όταν ἡ μιὰ σύρει ἡ άλλη σύρεται, βγάζουσα σιγὰ σιγὰ μελαγχολικὸ καπνὸ. Τὸ τραίνο βγήκε έπίτηδες γιὰ μένα και μένει άκίνητο, σ' αὐτὸ τὸ σταθμὸ, μιὰ ώρισιμένη, ώρα, διότι βέβαια δὲν εἶναι δυνατό νὰ παρεμποδισθῇ ὅλη ἡ κίνηση γιὰ τὰ γυμνάσια. Λίγο μακρότερα εἶναι ἡ «θέσις μας» δηλαδή ἡ θέσις πού ώρίσθηκε γιὰ τὴν ενέδρα.

Κατὰ τὸν άεροπορικὸν συναγεμῶ, τὸ τραίνο βγαίνει ἀπ' τὸ υπόστεγο του, ένα όλα τὰ άλλα τραίνα, τὰ πολιτικὰ, σταματοῦν και κρύβεται, σὰν ένα πελώριο φίδι, ανάμεσα στίς φραγκοσυκιές και στὰ έλαιόδενδρα, στήνει τὰ κανόνια του, κι ἂν παραστεί άνάγκη πυροβολεῖ. Ἀπ' έναντίας όταν βγαίνει γιὰ γυμνάσια πρέπει νὰ έπωφελθῇ ἀπ' τίς ελεύθερες ώρες ὅπως τώρα. Έμεινούμε με μικρὰ ταχύτητα πού ὁλοένα αὐξάνει πρὸς, τὴν «Θέσιν μας». Σ' αὐτὸ τὸ καταδιωκτικὸ ἐπὶ τῶν σιδηροτροχιῶν, υπέρχουν όλα. Τὸ κέντρο πυρός, τηλεμέτρα, άποθήκη πυρομαχικῶν, άκόμα και γέφυρα, ὃ θαλαμίσκος τῶν φρένων με σημάια ὕψομένη, οἱ κατοικίες και ἡ κουζίνα. Κι όλα εἶναι τόσο μικροκαμωμένα, πού μόνο οἱ ναῦται μποροῦν νὰ εργασθοῦν, συνειθισμένοι ὅπως εἶναι σὲ μικρὸ χώρο, και στὴν έκμετάλλευση του εἰς τὸ άνότατο ὄριο. Φθίσαμε στὴ θέση μας, ένα σάλπισμα «εἰς θέσιν μάχης». Μιὰ στιγμή και ὅλοι οἱ άνδρες εἶναι στὴ θέση τους

ὃ κυβερνήτης, οἱ δύο άξιωματικοί, τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ κέντρου ὅπως και οἱ πυροβοληταί.

«Τοποθέτησις».

Μ' ένα πήδημα οἱ ναῦτες βρίσκονται κατὰ γῆς, άνοίγουν τὰ χαλύβδινα στηρίγματα με τοὺς γείσωνας, γυρίζουν τίς βίδες έπειτα τίς σφίγγουν καλὰ με τίς σιδηροτροχιές, τέλος άγγυροβολοῦν στὸ έδαφος εἰς τρόπον ὥστε νὰ άκινετοποιήσουν δυνατὰ τὸ τραίνο στὴ γῇ γιὰ νὰ μὴ κινουῦνται οἱ άμαξες όταν άρχίσουν οἱ πυροβολισμοί και νὰ μὴ παραμορφωθοῦν οἱ γραμμές ἢ βγοῦν ἀπὸ τὸ δέσιμο τους με τίς τραβέρσες.

Έπειτα άνοίγουν οἱ μικρές άποθήκες πυρομαχικῶν, άνοίγουν τὰ πλήκτρα τοῦ τηλεβόλου, εἶναι έτοιμοι διὰ τὴν μάχην. Ἐντὸς τριανταπέντε δευτερόλεπτων ἔγινε ὅλη αὕτῃ ἡ έργασία. Ἐπομένως πρέπει νὰ εἰμεθα ἥσυχοι, ὅτι εἰς περίπτωση κινδύνου, ἀπὸ τὸ συναγεμῶ, εἰς τὴν έναρξῇ τοῦ πυρός οἱ πεζοναῦται αὐτοὶ θὰ εἶναι σὲ θέση ν' άντιμετωπίσουν οἰονδήποτε ενδεχόμενον. Πεζοναῦται ναί, αλλά βάλλουν έναντίον τῶν πλοίων, έναντίον μικροτάτου στόχου, τοῦ δυσκολώτερου, διότι τρέχει, πλησιάζει, κρύβεται πίσω ἀπὸ τεχνητὰ σύννεφα και χρειάζεται μεγάλη και λεπτὴ ικανότητα γιὰ νὰ τὸν επιτύχουν. Ὁ δικαιητής έπέρασε τώρα τὸ κεφάλι του σ' ένα άνοιγμα τῆς άμαξᾶς τῆς σκοποβολῆς και διεύθυνει τὸ πῦρ, ὅπως ἀπὸ τὴν γενικήν σάβπευσιν ενός καταδιωκτικοῦ.

Πολεμικὴ άσκήσις, άνδρες πάντοτε έξασκούμενοι, άκόμα κι όταν ὃ κυβερνήτης εἶναι βέβαιος γι αὐτοὺς, και ιδιαιτέρως υπέρφηρος. Οἱ ναῦτες κουβιλοῦν πάνω στοὺς ὅμους τίς βαριές ὀβίδες πού μποροῦν νὰ τίς ρίξουν μακριὰ τῇ μιᾷ έπειτα ἀπὸ τὴν άλλη. Ζυγίζουν μερικάς εκατοντάδες κοιλὰ, κι αὐτὰ τὰ θανιμάσια παιδιὰ δὲν άνησυχοῦν και σιωπηλοὶ εργάζονται, άρκεῖ νὰ εἶναι άφθονο τὸ φαγητό, γιὰ τὰ ὑπόλοιπα δὲν ενδιαφέρονται, μικρὸς χώρος ἡ λίγος ὕπνος, φθάνει νὰ εἶναι πάντοτε έτοιμοι, οἰανδήποτε στιγμή έναντίον τοῦ έχθροῦ, και τὸ συστίει νὰ εἶναι άφθονο. Καί κάθε κυβερνήτης τὸ ξεύρει και γι αὐτὸ φροντίζει γιὰ τὸ φαγητό μ' εὐσυνειδησία και μητρικὴ στοργή.

Οἱ άσκήσεις συνεχίζονται, τὰ τηλεβόλα ανεβοκατεβαίνουν κατὰ χιλιόμετρα, ὕψος, κλίσις και οἱ φωνές.

— Έρυθρόν τέσσαρα, μέλαν, ἔξη!
— Πυροβολαρχία προσοχή!
— Πῦρ!

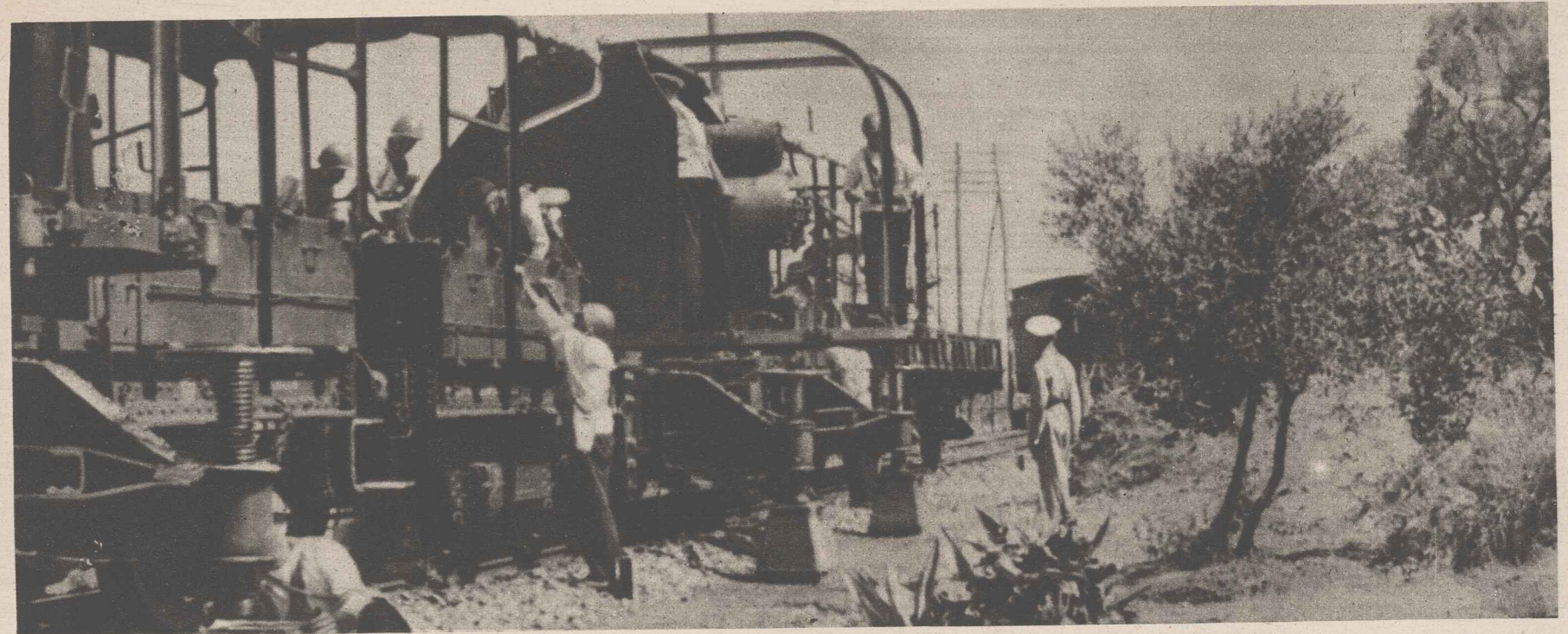
Τὰ δένδρα τρέμουν κάτω ἀπ' τὸν βρυχηθμὸ τῶν τηλεβόλων, πόσα δευτερόλεπτα; και μιὰ, δύο, τρεῖς, τέσσαρες, κολώνες νεροῦ σηκώνονται στὰ μάκρια. — Ὁ έχθρὸς πλησιάζει.

Ἄλλες μετατοπίσεις χιλιοστομέτρων και άλλες ὀβίδες κουβαλοῦνται πάνω στοὺς ὅμους, γεμίζονται τὰ κανόνια και κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον σ' ὕλης τίς άκτὲς τῆς Ἰταλίας έξωπλισμένα τραίνα και παρήκτιες πυροβολαρχίες κρυμμένες στοὺς βράχους ἢ βαθιὰ μες στὴν άμμο, άντιτορπιλικὰ πού τρέχουν πάνω στίς σιδηρογραμμές ἴσως με τὴν νοσταλγία νὰ τρέξουν πὺδ ελεύθερα πάνω στὴ γαλανὴ θάλασσα, πούχουν μπροστά τους και πού τὴν προστατεύουν.

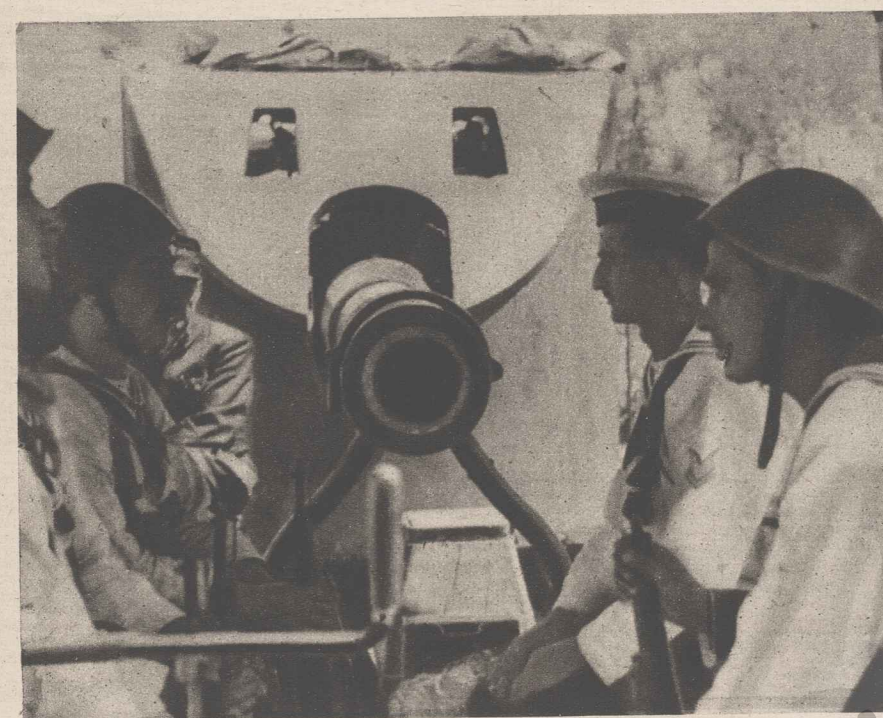
Ναῦτες και κανόνια τοῦ ναυτικοῦ γιὰτὶ ξεύρουν νὰ ενεργοῦν έναντίον τῶν πλοίων πού δὲν μποροῦν νὰ ξεφύγουν τὸ εξήσκηση μόνον βλέμμα τους, ὅπως και στὴν θάλασσα δὲν ξεφεύγει τίποτε ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τους τῶν άντιτορπιλικῶν, τῶν καταδρομικῶν, τῶν υποβρυχίων και τῶν πλοίων γραμμῆς.

ALBERTO MONDADORI

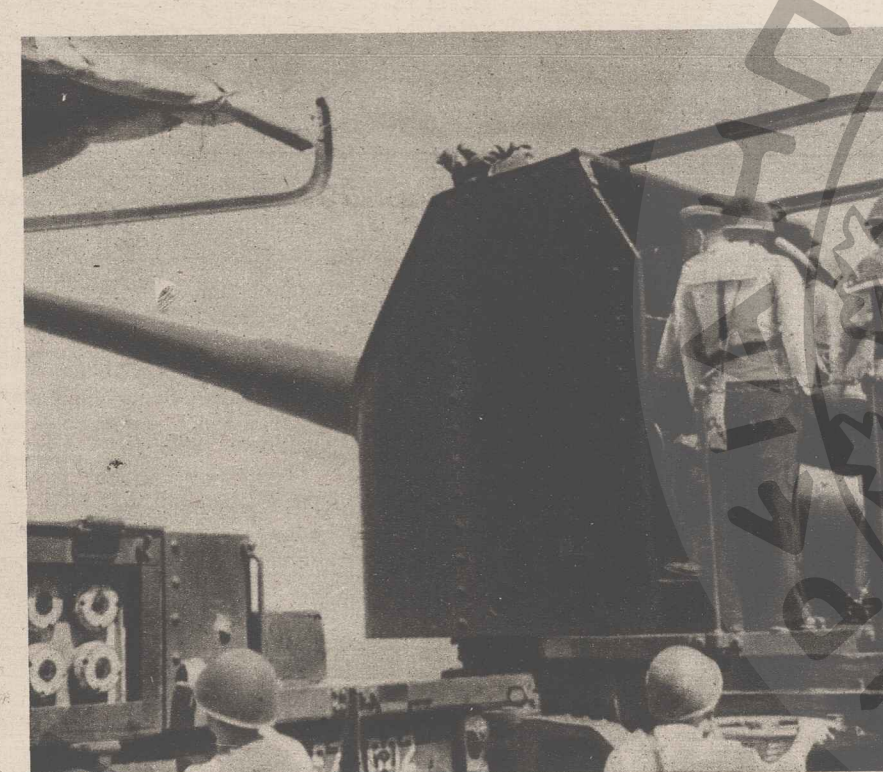
σελ. 15

ΤΟ ΕΞΩΠΛΙΣΜΕΝΟΝ τραίνο εἶναι άκριβῶς ὅπως ένα πολεμικὸν πλοῖον ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν και δύναται νὰ συγκριθῇ με ένα άντιτορπιλικόν. Εἶναι ὅπλισμένο με τηλεβόλα τῶν 152 και τῶν 75 εκτὸς τῶν άντιαεροπορικῶν μυδραλλιοβόλων. Διὰ τὴν ἔλξιν χρησιμοποιοῦνται δύο άτμομηχαναί, μιὰ εἰς τὴν κεφαλὴν και μιὰ εἰς τὸ τέλος.

ΕΝΑ ΘΑΛΩΒΑΟΝ τῶν 152 έγεμίσθη και σκοπεύει με μοῖραν διαβίβασεισιν ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυρός, δὲν περιμένουν παρὰ τὴν διαταγὴν διὰ ν' άρχίσουν τὸ πῦρ.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ φαίνεται ἡ μικρὰ άποθήκη άνοιχτή. Τὸ γέμισμα εἶναι έτοιμον, τὸ έξωπλισμένο τραίνον ἡγγυροβόλησε τὰ τηλεβόλα σκοπεῖουν και εντὸς ὀλίγου θ' άρχίσῃ τὸ πῦρ.

ΜΙΑ ΔΙΟΨΙΣ τοῦ μικροσκοπικοῦ κέντρου πυρός. Ὅπως και ἐπὶ τῶν άντιτορπιλικῶν, τοιοῦτοτρόπως και εἰς τὸ έξωπλισμένον τραίνον όλα εἶναι περιορισμένα και μικρὰ.

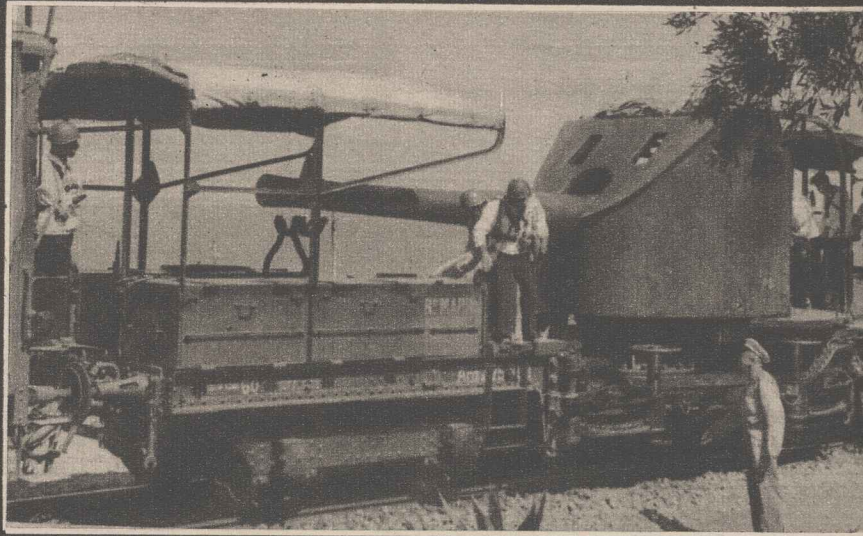
ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ τρέχει μεταξὺ τῶν έλαιοδένδρων και τῶν συκῶν. Οἱ ναῦται εἶναι πλησίον τοῦ τηλεβόλου τῶν 152 έτοιμοὶ νὰ εκτελέσουν τὴν διαταγὴν μάλιστα έκφρανηθῇ.

άκολουθεῖ

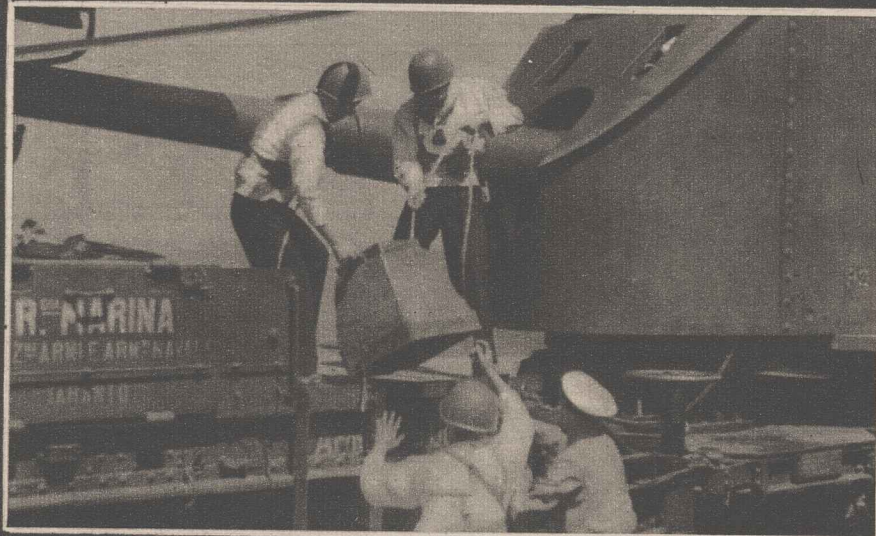
ΚΑΘ' ΟΝ χρόνον οἱ πυροβοληταὶ τοποθετοῦν τὰ τηλεβόλα, οἱ ειδικοί ναῦται «άγγυροβοληταί» άκινετοποιοῦν τὸ έξωπλισμένον τραίνον διὰ ν' άποφύγουν τὸν κλονισμόν τῶν άμαξῶν και τὴν παραμόρφωσιν τῶν σιδηρογραμμῶν κατὰ τοὺς κανονιοβολισμούς.

Ο ΑΙΓΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ

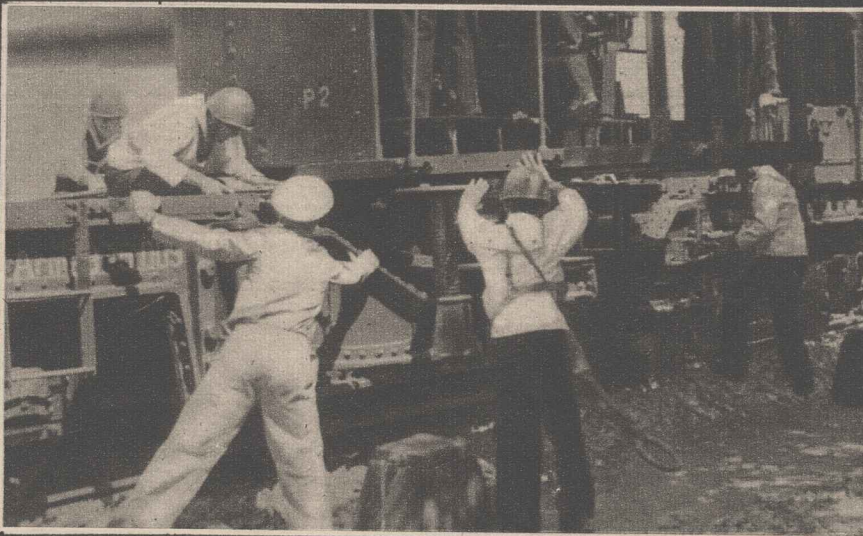
Με την διαταγή «τοποθέτησις», οι ναύται κατεβαίνουν διά ν' αγγυροβολίσουν τὸ ἐξωπλισμένον τραῖνον. Ὁ συγκλονισμός τῶν βολῶν, θὰ ἐξήρθωνε τὰ ἄρματα, καὶ θὰ προσκάλει τὴν παραμόρφωσιν ἢ τὸ ρήγμα τῶν σιδηρογραμμῶν. Διὰ ν' ἀποφύγουν, αὐτὸ τὸ ἐνδεχόμενον, χρησιμοποιοῦνται στηρίγματα ἔχοντα εἰς τὰ ἄκρα μεγάλας βίδας ἀκριβείας καὶ αἰχμαλωτίζουν τὰς ἀμάξας, μετριάζοντα τὰς μετατοπίσεις, τὰς προκαλουμένας ἀπὸ τὸ ἀναπόδισμα τῶν βολῶν, ἐνῶ δύναται σιαγῶνες δένουν τὰ βαγκόνια ἐπὶ τῶν γραμμῶν στερεά, ἕως ὅτου σχηματίσουν σχεδὸν ἕνα σῶμα.

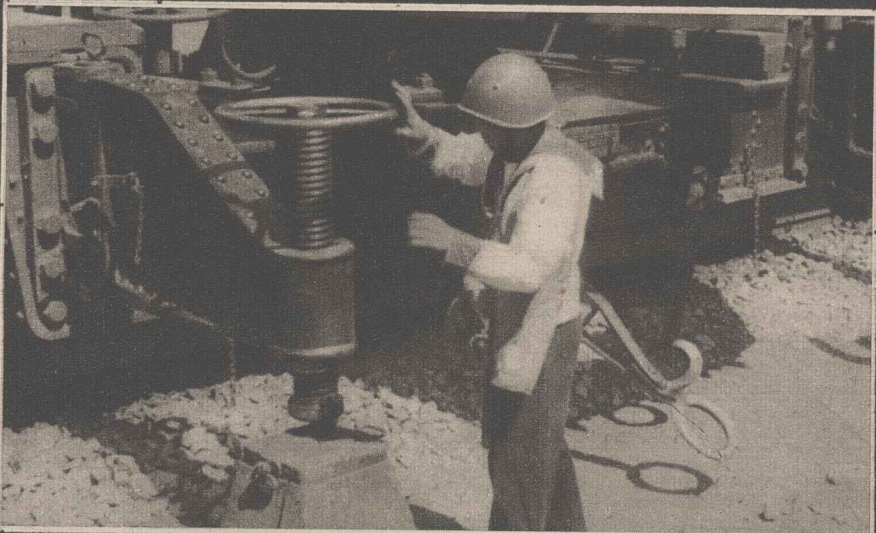
ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΤΑΓΗ «τοποθέτησις» οἱ ναῦται κατέρχονται διὰ νὰ ἐκφορτώσουν τὰ διαφωρα ἐξαρτήματα διὰ τὴν αγγυροβολίαν τοῦ τραίνου.

ΤΟ ΒΑΡΥ ὑποστήριγμα, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν βιδῶν τῆς πιέσεως, κατεβιάσθη μετὴν βοήθειαν καλωδίων.

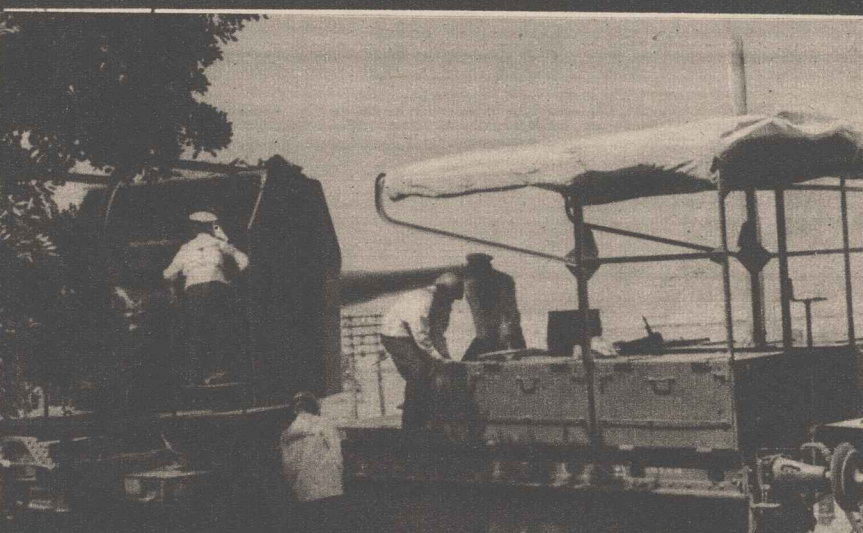
ΤΟ ΥΠΟΒΑΣΤΑΓΜΑ παρ' ὅλων τὸ βάρος του, καταβιβάζεται ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων. Τὸ ἔλασμα τῆς ἀμάξης θὰ τοποθετηθῇ στερεῶς.

ΤΟ ΕΠΙΣΜΑ εἶναι εἰς τὴν θέσιν του. Ὁ καὶτὴς δίδει τὰς τελευταίας στροφὰς διὰ νὰ πιεσθῇ καλὰ ἡ μεγάλη βίδα ἐπὶ τοῦ στηριγμάτος.

ΚΑΘ' ΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ἐκτελεῖται ὁ χειρισμός τοῦ αγγυροβολισμοῦ, οἱ ναῦται ἐλέγχουν τὰ τηλεβόλια καὶ ἀνοίγουν τὰς ἀποθήκας.

Οἱ ΝΑΥΤΑΙ ἐπὶ τοῦ τραίνου, γυρίζουν τὸ βολὴν διὰ νὰ χειρισθοῦν τὰς «συχῶνας» πού θὰ κρατήσουν τὸ τραῖνον ἀκίνητο ἐπὶ τῶν γραμμῶν.

ΟΛΑ ΕΤΕΘΗΣΑΝ ἐν τάξει. Ὁ κυβερνήτης ἐπιθεωρεῖ τὸ τραῖνον, πρὶν ἀνέλθῃ εἰς τὴν «γέφυραν» διὰ νὰ διατάξῃ τὴν ἐκκίνησιν τοῦ πυρὸς.

ΖΟΑΓΛΙ

Στὴν μέση τοῦ δρόμου, μεταξύ τοῦ Ραπάλλο καὶ τοῦ Κιάβαρι, ἡ γριὰ Ἀνδρῆλια περνᾷ κοντά, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ γίνεταί δεκτὴ, ἀπ' ἕνα γραφικὸ σύνολο σπιτιῶν, ἀραδιασμένων στὴν ἀκροθαλισσιὰ, προστατευμένων ἀπὸ ἕνα μεγάλοπροτο Κομπαναριό. Εἶναι τὸ Τζοάλη. Δὲν φθάσαμε ἀκόμα, καλὰ καλὰ κ' ἕνας κτύπος ξύλινος καὶ ἀερικός, ζωηρὸς κ' ὁλοσφαιρικός, μᾶς φθάνει, ἀπ' ὅλα τὰ μέρη, μᾶς ζαλίζει μᾶς ἐξάπτει. Εἶναι οἱ ἀργαλειοί. Οἱ ἀργαλειοὶ εἶναι ἀόριστοι, καὶ ἀδυσώπητοι, σὰν τὸ τετέρισμα τοῦ τζιτζικα ἢ σὰν τὸ κόσμου τοῦ βατράχου. Ὁ ἦχος τους, ἀκολουθεῖ τὸ ρυθμὸ τοῦ ζωηρά, ὕστερα ἀλλάζει, ἀναποδογυρίζει, διακόπτεται, ξαναρχίζει, ἀπαντᾷ ἀπ' ἕνα σπιτικό πού κινεῖται, ἀνάμεσα στὶς ἐλιές, ξεπηδᾷ ἀπὸ πρόσωπο σὲ πρόσωπο, ἀπὸ τοιχαράκι σὲ τοιχαράκι γλιστρᾷ στὴν ἀπόκρημνη ἀκτὴ, πέφτει κατακέφαλα σὰν τὸ χελιδόνι στὴ γῆ, γεμίζει τὸν κάμπο, ἀνεβαίνει τ' ἀπότομα δρομῆα, πού ὑπῆρχαν καὶ στὸν καιρὸ τῶν ρωμαίων, πλημμυρίζει τὸ βουνὸ καὶ ὅλο μαζὺ, σχηματίζει ἕνα κόρο διάχυτο κ' ἐπίσημο, πού τὸ ἐξοικισμένο αὐτὸ ἀκούει πὺ ψῆλα καὶ ἀπ' τὸν ἀέρα καὶ πὺ βαθιὰ καὶ ἀπ' τὸ θόρυβο τῆς θάλασσας, ὕστερα, αὐτὸ τὸ γρήγορο τρέξιμο τῆς σάϊτας, κεῖνο τὸ ὑπόκοφο κτύπημα τοῦ ἀργαλειοῦ, πού κάνει τὸ πανὶ πὺ πικρὸ, αὐτὸ τὸ φρενιασμένο σφυρηλάτημα τῶν ζιλιῶν, σιγὰ σιγὰ, μᾶς ἀφίνει καὶ στὸ τέλος τὸ ξεγνοῦμε σὰν τὸ τικ-τάκ τοῦ ὀρολογιοῦ τοῦ σπιτιοῦ μας. Ἐχοῦμε ἐγκλιματισθεῖ.

Δὲν θὰ θέλαμε νὰ κάνουμε λάθος, τὸ Τζοάλη, ὅμως εἶναι σήμερὰ τὸ μόνον χωριὸ στὴν Ἰταλία καὶ στὸν κόσμον, ὅπου τὸ βελούδο ὑφάνεται στὰ σπιτία, ἀκολουθώντας μιὰ παράδοση, δέκα φορές αἰώνια, πού εἶχε ἤδη χάσει περίφημα καὶ περιζήτητα τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα τῆς Γένουας.

Μπαίνουμε σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ σπιτία, τὰ κτισμένα πάνω στὶς ἀπότομες πλαγιές τοῦ βουνοῦ, στολισμένα μὲ βλαστὸς κλιμάτων καὶ πού ἔχουν στὰ παράθυρα γιλάστρες μὲ λουλούδια, καὶ μένουμε ἐκπληκτοὶ ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς διακοσμῆσης πού βασιλεύει, ἀπὸ τὴ σοβαρὴ καὶ ἀπλὴ φιλοξενία πού μᾶς δέχεται. Ὅλα τὰ σπιτία φυσικά, εἶναι χωρικῶν καὶ ναυτικῶν. Ἐχοῦμε ὅμως τὴν ἐντύπωση ὅτι ὑπάρχει μεγάλη διαφορά, μεταξὺ αὐτῶν πού δουλεύουν στὸν ἀργαλειὸ καὶ τῶν ἄλλων. Θὰ λέγαμε, καὶ σίγουρα εἶναι ἔτσι, πὺς αὐτὴ ἡ εὐγενικὴ δραστηριότητα, ἀναπτύσσει στὴν ὑφάντρια μιὰ μεγαλύτερη ἐπίδωσι σ' ὅλα τὰ πράγματα καὶ πὺς ἔχει πὺς μεγάλη γυναικεῖα ἀξιοπρέπεια.

Ἀξίζει ὅμως τὸν κόπο νὰ τὴ δοῦμε νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ κινεῖται μὲς στὸ μικρὸ τῆς βασιλείας, τῆς γυναικείας τοῦ ἀργαλειοῦ. Γιατὶ ἡ ὑφάντρια τοῦ βελούδου, παρ' ὅλο πὺ ἀσχολεῖται καὶ στὶς δουλειές τοῦ νοικοκυριοῦ τῆς, εἶναι λίγη καὶ σὰν ἕνας ἀρχηγὸς μιὰς μικρῆς ἐπιχείρησης. Σ' αὐτὴν ἐμπιστευοῦνται τὶς πολὺτιμες κλωστὲς καὶ αὐτὴ εἶναι πού πρέπει νὰ διαλέξῃ, κατὰ διαλείμματα, τὶς συνεργάτριες πού χρειάζεται καὶ τὶς ἄλλες, πού τὶς φιλοξενεῖ καὶ τὶς πληρώνει ἀπὸ τὴν τσέπη τῆς.

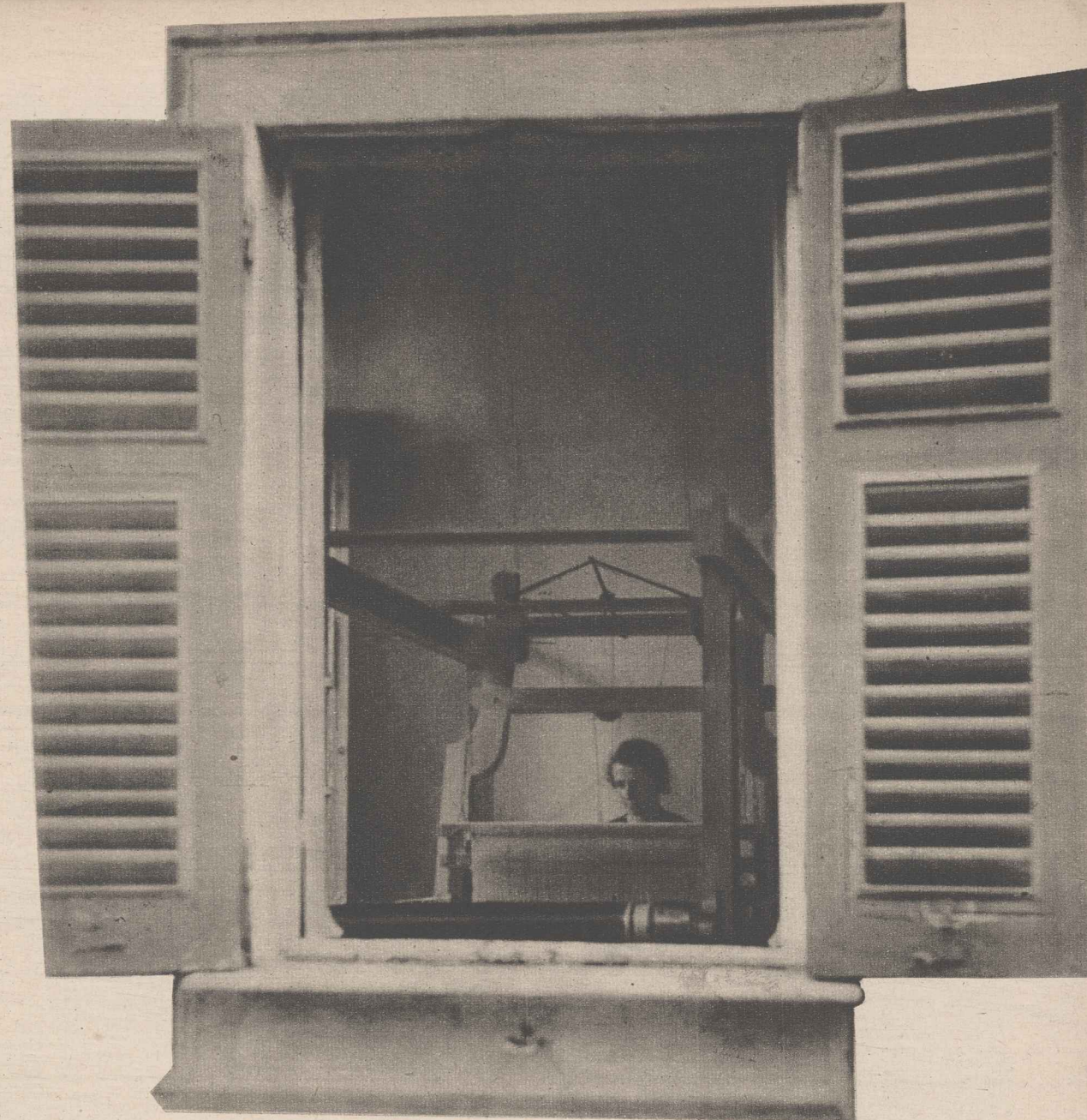
Ἀπ' αὐτὴν τέλος πὺ, ἀπὸ μιὰ μακριὰ πρωτοπορεία, μιὰ ἀδιάκοπη ἐπιβλεψὴ καὶ μιὰ προσήλωσι σχεδὸν φανατικὴ στὴν ἐργασία, ζητεῖται ἡ μεγαλύτερη προσπάθεια καὶ νὰ κρατήσῃ ψηλά καὶ ἂν εἶναι δυνατό νὰ καλλιτερεύσῃ ἀκόμα περισσότερο τὴν ποιότητα τῆς παραγωγῆς.

Πάπαι καὶ αὐτοκράτορες, δόγαι καὶ πρίγκιπες ἐξ αἵματος, περιήρμες κυρίες, γιὰ τὴν ὁμορφίαν τους, κατέφυγαν, ὅλους τοὺς αἰῶνες, στὶς ὑφάντριες τοῦ Τζοάλη, γιὰ τὰ μαντὰ τους, ἀπὸ χρυσὸ σομακί, γιὰ τὰ ρούχα τους, τὰ χρυσομέταξα, γιὰ τὶς ταπεσαρίες τους ἀπὸ δαμάσκο ἢ γιὰ τὰ ἐσώρουχα τους, ἀπὸ τὰ λεπτότατα ἐκεῖνα, τὰ πολὺτιμα ἀραχνόφρανα ὑφάσματα, τόσο πολὺτιμα καὶ αἰθέρια, πού ὁ ἐξοχώτατος Μαγίστρος τῶν τελευτῶν τῆς Γένουας, ἀγκάσθηκε νὰ κοινοποιήσῃ πὺς θὰ συνλάμβανε, στὸ σπιτί τους, τὶς κυρίες πού θὰ τὰ χρησιμοποιοῦσαν, ἀκόμα ἕνα χρόνο, μετὰ τὸ γάμο τους.

Ἀκόμα καὶ σήμερὰ, οἱ ὑφάντριες τοῦ Τζοάλη, δουλεύουν στὸν ἀργαλειό, πού κληρονόμησαν ἀπ' τὴ μητέρα τους, μὲ τὶς ἴδιες κινήσεις. Οἱ μεγάλες τους κάμαρες, εἶναι ἀκόμα οἱ ἴδιες, τοῦ παλιοῦ καιροῦ. Ἀπ' τὰ παράθυρα τους, πού μοιάζουν σὰν θεωρεῖα, βλέπουν τὸ ἴδιο πανόραμα, ἕνα ἀπ' τὰ πὺ ὁμορφα τοῦ κόσμου. Μονάχα πού τώρα, μπροστὰ στὴ Παναγία ἢ στὴν ἄγια προστάτρια, βλέπουμε καμμιὰ ἐντυπὴ χαλκογραφία, πού δὲν ὑπῆρχε ἐκεῖνο τὸ καιρὸ, ἢ καμμιὰ εἰκόνα πού ἔστειλε κάποιος θεῖος ἀπ' τὴν Ἀμερική.

Πέρασε τόσοσ καιρὸς καὶ ὅσο καὶ ἂν πηγαινοέρχονται οἱ πέντε βαρκούλες, καὶ ὅσο καὶ ἂν ἀνεβοκατεβαίνουν τὰ πόδια καὶ ἂν τρέχῃ γρήγορα ἢ σάϊτα, ἀνάμεσα στὶς τεττωμένες κλωστὲς, ἡ ὑφάντρια τοῦ Τζοάλη, δὲν κατόρθωσε ἀκόμα νὰ ὑφάνῃ παραπάνω ἀπὸ μίσο μέτρο, καμμιὰ φορὰ καὶ ὀγδόντα ἐκτοστά — ἀκόμα καὶ ἂν δώσῃ καὶ τὴ ζώη τῆς — ἴσο βελούδο τῇ μέρᾳ. Τὶ βελούδο ὅμως.

FRANCESCO MONOTTI

ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΠΙΤΙ ΕΝΑΣ ΑΡΓΑΛΕΙΟΣ

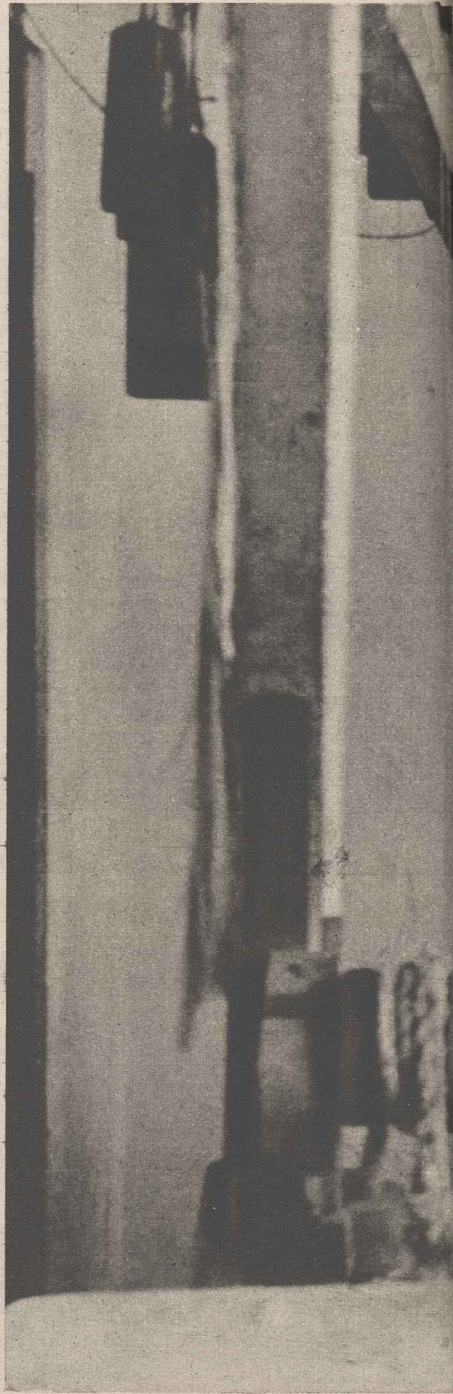
Σὰν ἀνεβαίνουμε τὰ ἀπότομα δρομῆα τῆς κοινότητος τοῦ Τζοάλη, πούνα κτισμένο στὶς βραχώδεις πλαγιές πού στεφανώνουν τὸ θαυμάσιο κόλπο τοῦ Τιγκουίλλο, εἶναι εὐκόλο νὰ δοῦμε ἀνάμεσα ἀπ' τὰ παράθυρα τῶν σπιτιῶν θεάματα σὰν καὶ αὐτὰ. Οἱ ὑφάντριες ὅμως δὲν προσέχουν σ' ὅποιον περνᾷ ἀπ' τὸ δρόμο, ἔχουν τὰ μάτια προσηλωμένα στὴ δουλειὰ τους πού χρειάζεται μεγάλη

προσοχή. Χαραγμένες γυναικεῖες γάμπες κινεῖται ἀπ' τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ στὸ Τζοάλη γιὰ νὰ κινήσουν τὰ πεντάλια πού ἀνεβοκατεβαίνουν καὶ τραβοῦν μαζὺ τους τὸ νῆμα πού ἔχει στενὴ σχέση μὲ τὸ πῆγαινε κ' ἔλα τῆς σάϊτας. Δύο πεντάλια φανεράνουν ἀμέσως τὸν ἀργαλειὸ γιὰ τὰ μεταξωτὰ, ἐνῶ γιὰ τὸ βελούδο χρειάζονται πέντε καὶ εἶναι ἐνδιαφέρὸ τὸ σύνθετο παίξιμο τῶν ποδιῶν καὶ τῶν γαμπῶν.

ΣΑΡΑΝΤΑΗΕΝΤΕ χρόνια καθημερινής εξάσκησης με τόν άργαλειό της, έδωσαν σ' αυτή την γρηούλα υφάντρια μιá έκφραση χαρούμενης ήσυχίας. Τò φάσιμο τού βελούδου είναι μιá δουλειά που άπαιτεί μακριά πείρα και προσόντα που δέν τά έχουν όλες.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ άφου μελετήθηκε πολλές μέρες και σχεδιάσθηκε, μπήκε στόν

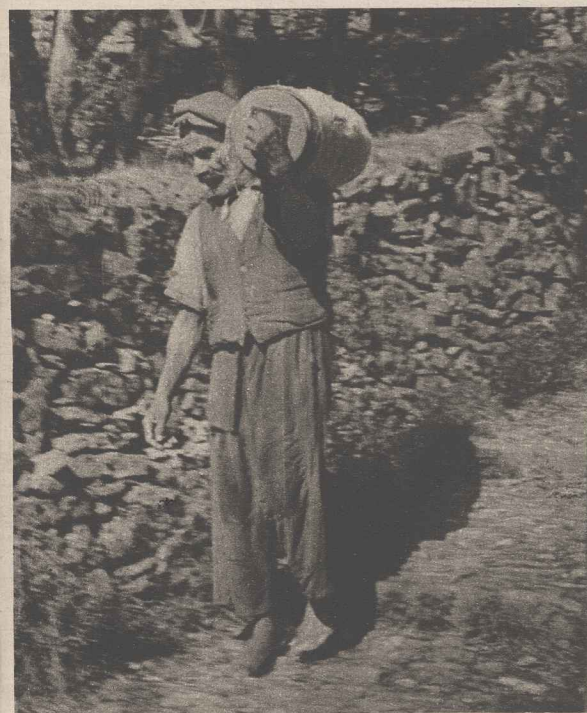
άργαλειό και ή δουλειά μπορεί ν' άρχισή. Πρωτύτερα όμως πρέπει νά επέμβη ή άμμιατίστρα, άν όχι ή περάστρα, για νά περάση ή νά δέση τά παλιά νήματα με τά καινούργια. Αύτή είναι μιá δύσκολη και πολύ λεπτή έργασία και τήν κάνουν ειδικευμένες γυναίκες, γιατί άλλοιμονο άν γίνη καμμιά γραμμή, όλη ή γειτονιά θά μιλά για μιá βδομάδα.

Η ΔΕΞΗΘΙΝΙΣ βάζει σέ μαρούρια τò ύφάδι, δουλειά που γίνεται κάθε μέρα στά σπίτια και που είναι άποκλειστικό καθήκον τής υφάντριας. Οί νέες τους σκέψεις, τά όνειρα τους, οί επιθυμίες τους, πλέκονται μαζύ με τίς κλωστές, που τò τυλιγάδι τίς γυρίζει και φαίνουν ένα όρασμα μυστηριώδες και πύ θανάσιου κι άπ' αυτό τò βελούδο.

ΤΑ ΚΑΡΟΥΓΙΑ είναι βαλμένα πάνω στή καρουλιέρα κ' οί μεταξωτές κλωστές περνούν άπ' αυτή στό στημόνι. Τò στημόνισμα γίνεται χωριστά για τò μαλί και χωριστά για τò πανί τού βελούδου. Είναι 80 κλωστές για τò πανί και 40 για τò μαλί. Κι αυτό επίσης είναι μιá προπαρασκευαστική δουλειά, για τή καθαυτό υφανση και πληρώνεται χωριστά άπ' τόν έργοδότη. Τετρακόσιοι άργαλειοί χειροκίνητοι κι άπ' αυτούς έκαστò περίπου μόνο για τò βελούδο κι οί άλλοι για τή ποικιλία τών μεταξωτών, είναι κάθε μέρα σέ κίνηση στό Τζοάλι. Σχεδόν κάθε σπίτι έχει κ' έναν, δέν είναι όμως σπάνιο νά βρεθούν κάτω άπ' τήν ίδια στέγη δύο και τρείς, σέ μεγάλη κίνηση. Είναι ή αιώνια δόξα τού Τζοάλι.

Ο ΚΤΑΙΝΔΡΟΣ άποτελεί μέρος άναπόσπαστο τού άργαλειού κι άφου γεμισθή, κοντά στήν άνέμη με τήν άλυσίδα τού στημονιού, τόν φέρνουν στό σπίτι τής υφάντριας. 'Ο κύλινδρος έτσι γεμισμένος με τò στημόνι, ζυγίζει, για ένα τότε βελούδο, πενήντα μέτρων περίπου, παραπάνω άπό είκοσι κοιλιά. "Ολοι τόν κουβαλούν στό σπίτι πάνω στόν ώμο.

ΙΔΟΥ και ή εύκίνητη βαρκούλα με τή σάιτα, που έχει νά τήν πέννι, που όταν ριγθή με τέχνη άπό τò χέρι τής υφάντριας, τò μάτι, σχεδόν δέν μπορεί νά τήν ακολουθήση. 'Η βαρκούλα περνά τρείς φορές γύρω άπό κάθε σίδερο, που κατ' αυτόν τόν τρόπον μένει δεμένο μες στίς κλωστές. Με τò φαλίδι έπειτα κόβουν τò μακρι μαλί άπ' τò όρασμα.

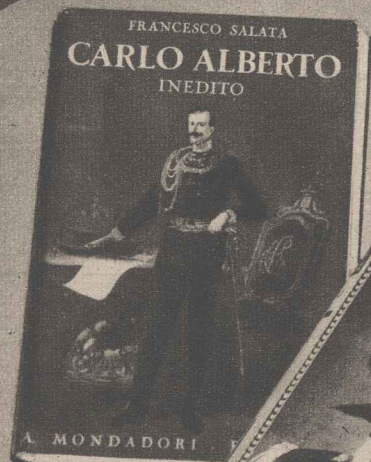
ΤΟ ΜΕΤΑΛΟ πολύτιμο κομμάτι έτελειωσε. Πριν όμως νά τò πύγει στόν έμπορο νά τò διαπραγματευθούν και νά εισπράξουν τήν άξία, οί δύο συντρόφισσες θαναμάζουν τήν όμορφία του και δοκιμάζουν τήν έντύπωση, άν τò έκαναν φόρεμα για τόν έναντύν τους. "Όνειρα που — δέν ξέρει καμμιá φορά γίνονται λαμπερές πραγματικότητες.

I SAVOIA NELLA PACE E NELLA GUERRA

ΟΙ ΣΑΒΟΪΑ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ ΚΑΙ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΟΛΟΝ ΑΛΒΕΡΤΟΝ ΜΕΧΡΙ ΜΑΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΔΕΜΟΝΤΙΟΥ

Πολύτιμοι μαρτυρίες των ύψλων στρατιωτικών και πολιτικών αρετών, ενίων εκ των ενδόξων αντιπροσώπων του Οίκου της Σαβοΐας, πρώτος μεταξύ όλων ο Βίκτωρ Έμμανουήλ 3ος.

FRANCESCO SALATA CARLO ALBERTO INEDITO

ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ

Ανέκδοτα έγγραφα του Καρόλου Έρβέρτου μεταξύ των οποίων το ιδιωτικόν ημερολόγιον. Είναι μεγάλου ενδιαφέροντος τα σχέδια και αι σκέψεις, τας οποίας ο εφύνης αυτός μονάρχης γράφει περί της εποχής εκείνης, περί των Μοναρχών και των υπουργών κάθε κράτους.
1) Έκδοσις πανόδετος εικονογραφημένη Λ. 18
2) Έκδοσις πολυτελείας δεδεμένη κατά το ήμισυ με μαχοκινόν, Λ. 60

ANTONIO MONTI LA GIOVINEZZA DI VITTORIO EMANUELE II

Η ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ 2ου

Είναι η πρώτη βιογραφία του Βικτωρος Έμμανουήλ του 2ου. Ο Άντονιος Μόντι είχε την τύχην να μελετήσει ανέκδοτα έγγραφα του ιδιωτικού αρχείου της Α. Μ. του βασιλέως και Αυτοκράτορος. ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ με φωτογραφίας και πανομοιότυπα, πανόδετος Λ. 30

VITTORIO SOLARO DEL BORGIO GIORNATE DI GUERRA DEL RE SOLDATO

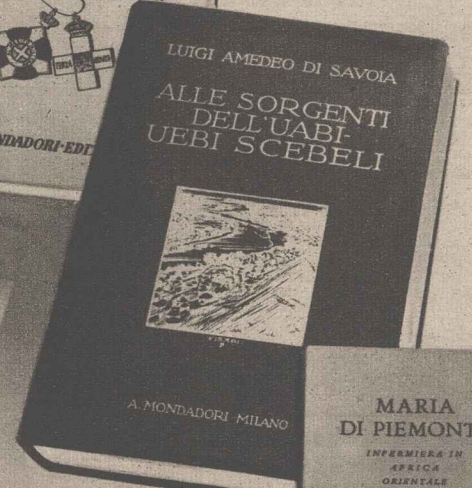
ΗΜΕΡΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Ο γράφων υπήρξε υπασπιστής του Βασιλέως, από του Ίανουαριου του 1917 μέχρι της αναχώρης της 4ης Νοεμβρίου. ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ Λ. 15

MIRKO ARDEMAGNI IL RE IN AFRICA

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Χρονικά των ταξιδίων της Α. Μ. του Βασιλέως εις Τριπολίτιδα, Έρρυθραν, Αίγυπτον, και Κυρηναϊκήν, Λ. 30

AMEDEO TOSTI EMANUELE FILIBERTO DI SAVOIA DUCA D'AOSTA E L'ARMATA DEL CARSO

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΙΛΙΠΠΕΡΤΟ ΤΗΣ ΣΑΒΟΪΑΣ ΔΟΥΞ ΤΗΣ ΑΟΣΤΗΣ ΚΑΙ Η ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΣΟΥ

Συγκινητική αναπόλησις των άθανάτων πράξεων των επιτελεσθεισών από το 3ον Σώμα Στρατού, υπό την άρχηγείαν του Έρωτικού Στρατιώτου του Οίκου της Σαβοΐας. ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ με φωτογραφιών και τοπογραφικών χαρτών Λ. 20

LUIGI AMEDEO DI SAVOIA-AOSTA DUCA DEGLI ABRUZZI

ALLE SORGENTI DELLO UABI-UEBI SCEBELI

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΗΓΑΣ ΤΟΥ ΟΥΑΜΠΙΟΥ-ΕΜΠΙ ΣΕΜΠΕΛΙ
Ίστορία μιάς, εκ των μεγαλύτερων εξερευνητικών και γεωγραφικών αποστολών της συντελεσθείσης από τον Δούκα των Αμπρουτσιών. Ο πρίγκιψ ανέκλυψε τας πηγάς του ποταμού Ουάμπι-Ουέμπι Σεμπέλι, εξήρυνσε και ανέκλυψε τον ποταμόν κατά 1400 μ. του ρού του, εντός της μεσημβρινής Αιθιοπίας. ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ, με φωτογραφίας, γεωγραφικούς χάρτας και πολλά σχέδια και διαγράμματα Λ. 150

MARIA DI PIEMONTE INFERMIERA IN AFRICA ORIENTALE

ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Το ημερολόγιον αυτό μεγάλης Ιστορικής αξίας, προσφέρει μίαν αναπαράστασιν της ζωής της Πριγκίπισσας, κατά την αποστολήν της ως νοσοκόμου εις την Αφρικήν. ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ Λ. 12

MONDADORI

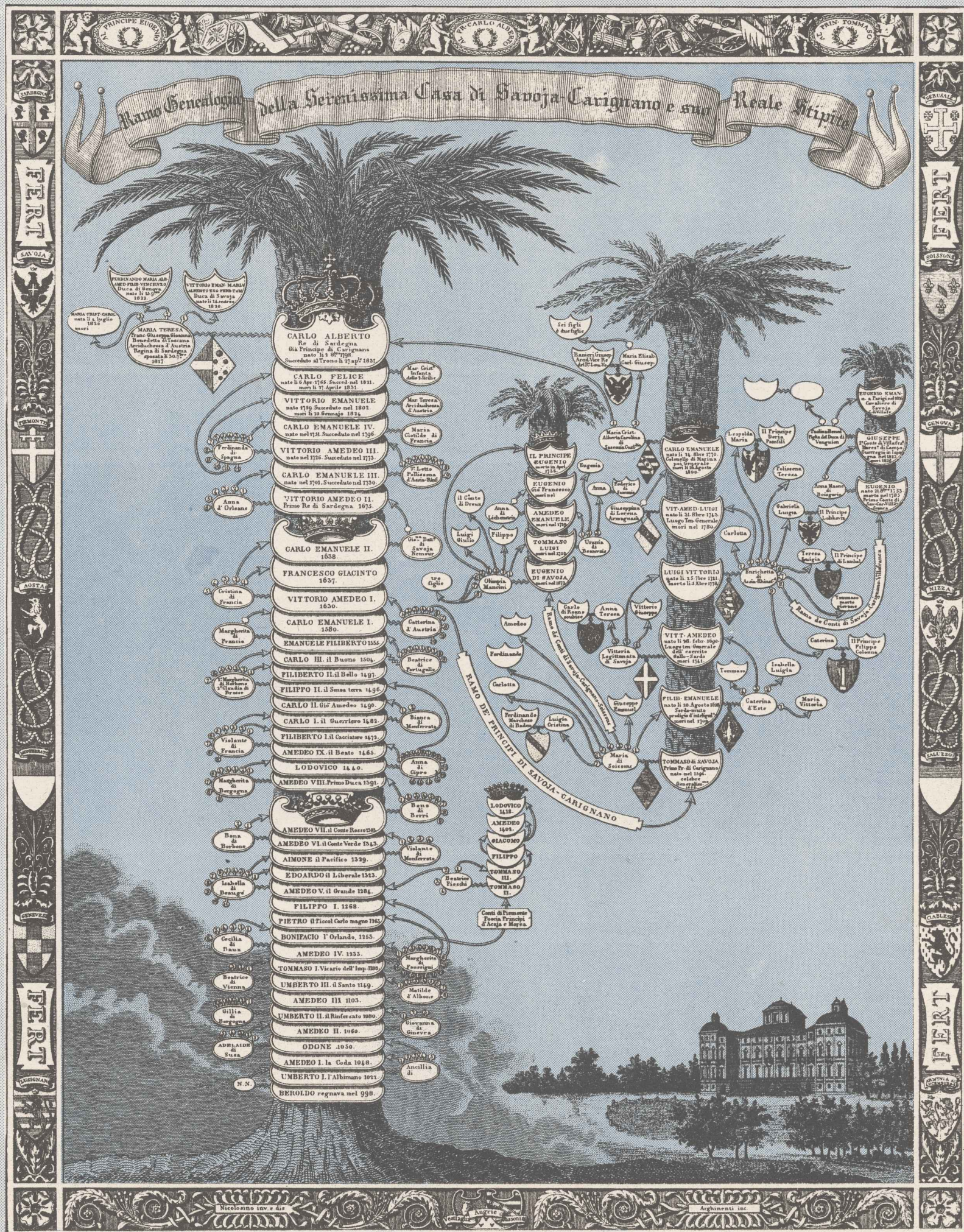

ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ ΜΠΑΝΚΑΜΑΝΟ

Ελοά τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας

Αὐτοὶ εἶναι οἱ παράδεισοι τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας, οἱ ἀρχαῖοι παράδεισοι τριῶν χρωμάτων, ὅπου οἱ πρίγκηπες τοῦ Οἴκου τῆς Σαβοΐας κατέρχονται εἰς τὸ πεδῖον, φέροντες τοὺς χρυσοὺς των θώρακας, ἐπιβαίνοντες λευκῶν ἵππων. Παράδεισοι στίβου, μεστοὶ ὑψηλῶν σπυρίων καὶ σημάτων. Τὰ πτερὰ των λοφίων θροῦν καὶ ἀγγίζουν τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ καλπακμοὶ εἶναι ἀρμονικῶς. Εἶναι πρόσωπα βασιλικά καὶ μετὰ μεγάλου ἀνδραγαθίου. Βασίλεις, γινόμενοι ἄγιοι, πρίγκηπες πολεμιστῶν, οἱ ὅποιοι μετὰ τὸ τέλος τῆς νικηθείσης μάχης, μετατρέπονται εἰς σταυροὺς, πρίγκηπες ἀτρόμητοι καὶ ἐπικεῖς, ὁδηγοὶ γῆινων στρατιῶν, οἱ ὅποιοι ἀνέρχονται ἐφιπποῦντες εἰς τὸν οὐρανόν καὶ γίνονται ἀρχάγγελοι, πρίγκηπες νομοθέται, μεγάλοι ὁδηγοὶ ἱπποδρομιῶν καὶ παραδειγματικοὶ νομοθέται, γυμναστικοὶ, πρωτοπόροι, ἀτρόμητοι κατακτηταί, ἱππῶται ἄνευ στίμματος καὶ ἄνευ φόβου, στρατηγοὶ ἀνερχόμενοι εἰς τὴν δόξαν τοῦ ποντιφικάτου, γεννεὰ ἡρώων, ἡρώων γνωστῶν εἰς ἡμᾶς. Ἀπὸ τοῦ Οὐμβέρτου τοῦ Μπαγκάμανο μέχρι τοῦ Βικτωρος Έμμανουήλ τοῦ 3ου ἡ παράδοσις ἀνανεώνεται, ὡς ἐνὰ ἔπος ἀνδραγαθιμάτων καὶ ἱπποτισμοῦ. Καὶ μετὰ τοῦ ἐνὸς πρίγκηπος καὶ τοῦ ἑλλου, δὲν μεσολαβεῖ παρὰ ὁ ἀξιωματικὸς χρόνος ἐνὸς στρατιωτικοῦ καλπακμοῦ, ἐν ἀρχαίῳ ἐμβατήριον, παιζόμενον ἀπὸ χορωδίων ἀγγέλων σαλπικτῶν. Βλέ-

πομεν λοφία, βλέπομεν θυρεοὺς καὶ σύμβολα. Βλέπομεν τὰ ἀκόντια νὰ διασταυροῦνται καὶ ἀκούομεν τὴν κλαγγὴν των. Βλέπομεν, πέραν των πανοπλιῶν, νὰ ἐκτείνεται τὸ ἰταλικόν τοπίον, τὴν ἄλυσιν των Ἀλπεων εἰς τὸ λυκαυγὲς μιάς κατασχευώσεως ἐν τῷ μέσῳ των πυρῶν καὶ των καλπακμῶν. Βλέπομεν, μετὰ τῆς μῆτις καὶ τῆς ἄλλης, λόφους, δάση, ἀκτὰς, ἀκρωτήρια, κόλπους. Βλέπομεν μάχας εἰς τὴν Πεδεμόντιον, συγκρούσεις ἱππικῶν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Πιάδου, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς των στρατῶν, εἰς κάθε γωνίαν τῆς κατείδος, εἰς βασιλεῖς καὶ εἰς πρίγκηπας τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας. Εἶσαι σὺ Ἀμεδαῖς 7ος, ὁ ἀτρόμητος μας Κόντε Ρόσσο. Καὶ σὺ Ἀμεδαῖς 6ος ὁ Κόντε-Βέρντε. Καὶ σὺ Ἐμμανουήλ Φιλίππερτο, ὁ ἀτρόμητος Τέσσο ντὶ Βέαρρο, τοῦ παλαιοῦ μαθήματος τῆς ἱστορίας των σχολικῶν μας ἀναμνήσεων. Εἶναι γλυκὺ, νὰ σὲς ἀποκαλεῖ τις ἀνδραγαθὶ καὶ ἀκρότη γλυκύτερον νὰ προσφέρῃ τις τὴν πολεμικὴν σου προσονομίαν, τὸ συμβολικὸν ὄνομα μετὰ τὸ ὅποιον σὲς ἀποκαλοῦν οἱ στρατιῶταί, κατὰ τὰς αἰματωρὰς ἡμέρας. Αἱ σάλπιγγες ἤχουν. Ἡ παλαιὰ ἐπαρχία ἱππικῶν εἶναι τριακσίσιον ἐτῶν ἢ τριῶν ἡμερῶν. Ὁ χρόνος ὅμως εἰς τὸν παράδεισον των τριῶν χρωμάτων, εἶναι ὁ χρόνος ὁ ἐξυπνοῦν στρατιωτικὰ ἐμβατήρια. Ἐνα ἀρχαῖον ἐμβατήριον τοῦ παλαιοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας, παιζόμενον ἀπὸ ἑλιν ἀγγέλων σαλπικτῶν.

Γενεαλογικόν Δένδρον του Γαλινοτάτου Οίκου της Σαβοΐας Καρινιάνο.
 Έκ του κλάδου αυτού, δευτερογενήτου του οίκου, καταγομένου εκ του
 Καρόλου Έμμανουήλ του Ιου, οι γνωστότεροι πρίγκιπες ήσαν: Θωμάς,
 πρώτος πρίγκιπς του Καρινιάνο (1596-1556) έννατος υίός του Καρόλου
 Έμμανουήλ του Ιου, υπήρξε ο αρχηγός του βασιλεύοντος κλάδου. Γεν-

ναίος στρατιώτης και άπρόμητος αρχηγός. Μετά τον θάνατον του Βίκτωρος
 Αμεδαίου του Ιου, φοβούμενος την γαλλικήν επιρροήν εις τήν Πεδεμόντιον,
 επόλεμους επί πέντε έτη έναντίον της αντιβασιλείσσης Μαρίας Χριστίνας. Ο
 Εύγένιος Κάρολος Έμμανουήλ (1770-1800), εκ του γάμου του μετά της
 Αλβερτίνης της Σαξωνίας, έσχεν ως πρωτότοκον τήν Κάρολιν Αλβέρτον.

Καταγωγή

Η καταγωγή του οίκου της Σαβοΐας ανάγεται εις τόν μυθικόν Ουμβέρτον Μπιανκαμάνο της Σαβοΐας, ισχυρόν φεουδαρχικόν άρχοντα της Μοριάνα της Σαβοΐας, της παιδιάδος της Αόστης, και Κονόσταυλον του βασιλείου της Βουργουνδίας. Η καταγωγή του Ουμβέρτου Μπιανκαμάνο, άρχηγού του οίκου της Σαβοΐας, είναι άχρις ώρας άββαία, και αυτή άκόμα ή ήμερομηνία του θανάτου του, ώρίσθη παρά τών ιστορικών μεταξύ του 1040 και του 1050. Ο Ουμβέρτος Μπιανκαμάνο απέκτησε τρεις υίους: τόν Αμεδαίον, τόν Αλμωνα, τόν Θωάνα και τόν Βουρκαρόν. Μαζύ με αυτούς άρχίζει ή ασφαλής ιστορία του ένδόξου οίκου της Σαβοΐας.

ΜΠΕΡΟΛΔΟΣ

ΑΜΕΔΑΙΟΣ Ο 1ος

ΟΘΩΝ, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΑΜΕΔΑΙΟΣ Ο 2ος

ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ Ο 2ος Ο ΠΙΝΟΦΤΕΑΤΟ

ΑΜΕΔΑΙΟΣ Ο 3ος

ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ Ο 3ος

ΘΩΜΑΣ Ο 1ος

ΑΜΕΔΑΙΟΣ Ο 4ος

ΑΜΕΔΑΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΑΙΜΩΝ Ο ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ

ΑΜΕΔΑΙΟΣ Ο 4ος ΚΟΝΤΕ ΒΕΡΝΤΕ

ΑΜΕΔΑΙΟΣ Ο 7ος ΚΟΝΤΕ ΡΟΣΣΟ

ΑΜΕΔΑΙΟΣ Ο 9ος Ο ΜΠΕΑΤΟ

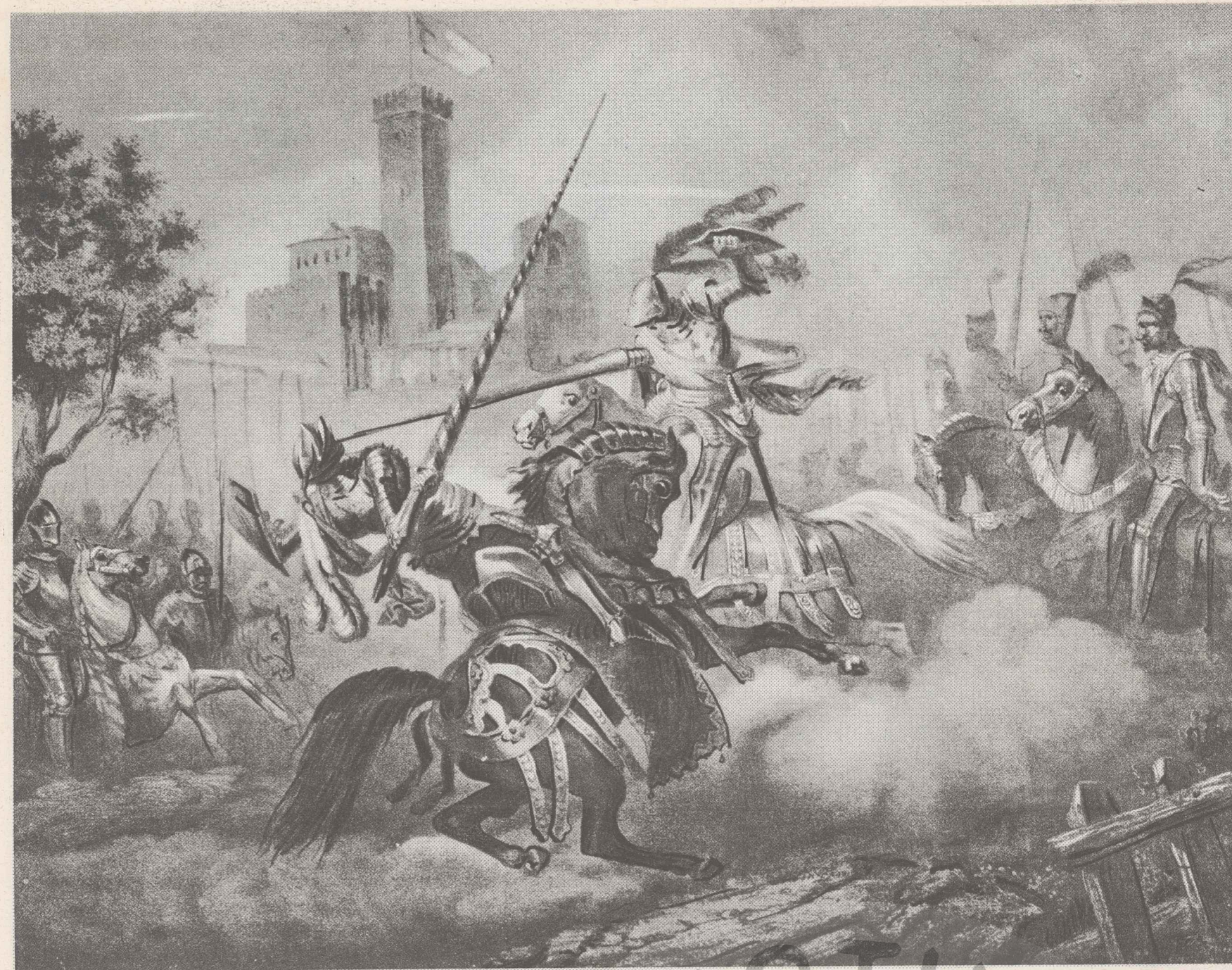
Ο ΚΟΜΗΣ ΑΜΕΔΑΙΟΣ ό 3ος της Σαβοΐας άναχωρών μετά τοϋ Λουδοβίκου τοϋ 7ου, Βασιλέως της Γαλλίας.

ΑΜΕΔΑΙΟΣ ό 8ος ως Πάπας Εϋτύχιος ό 5ος.

ΠΑΝΟΠΛΙΑ του Δουκός Έμμανουήλ Φιλίπερτο, διατηρούμενη εις τὸ ὄπλοστάσιον τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων τοῦ Τοῦρίνου.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΗΣ ΣΑΒΟΪΑΣ, Δούξ τοῦ Νεμούρ, υἱὸς τοῦ Φιλίππου τοῦ 2ου, κατὰ τὴν μάχην, ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Βολπιάνο (1555)

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΣ Ἱταλοὶ μονομάχοι τῆς ἐποχῆς τῆς Αὐλῆς τῆς Σαβοΐας τοῦ Τοῦρίνου, εἰς μίαν χαλκογραφίαν τοῦ 1600.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΙΛΙΠΠΕΡΤΟ, ὁ ἐπιλεγόμενος « Τέστα ντὶ Φέρρο ».

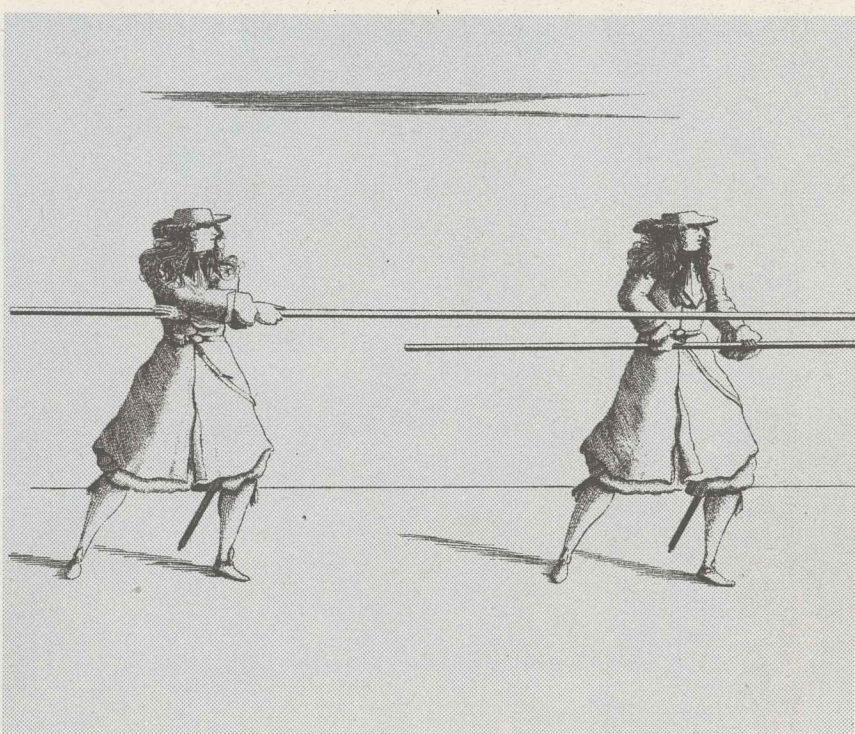
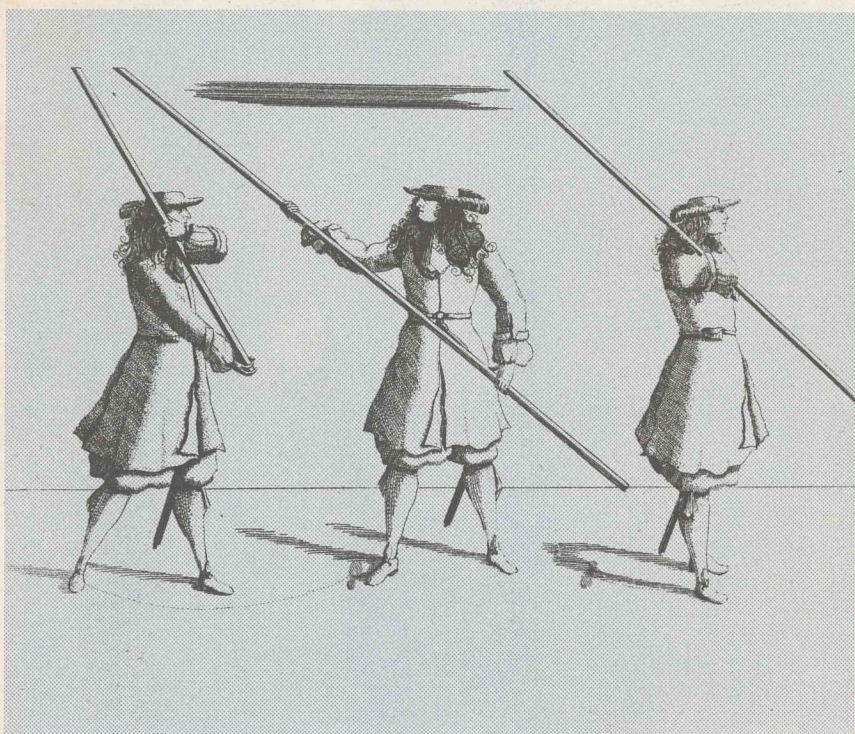
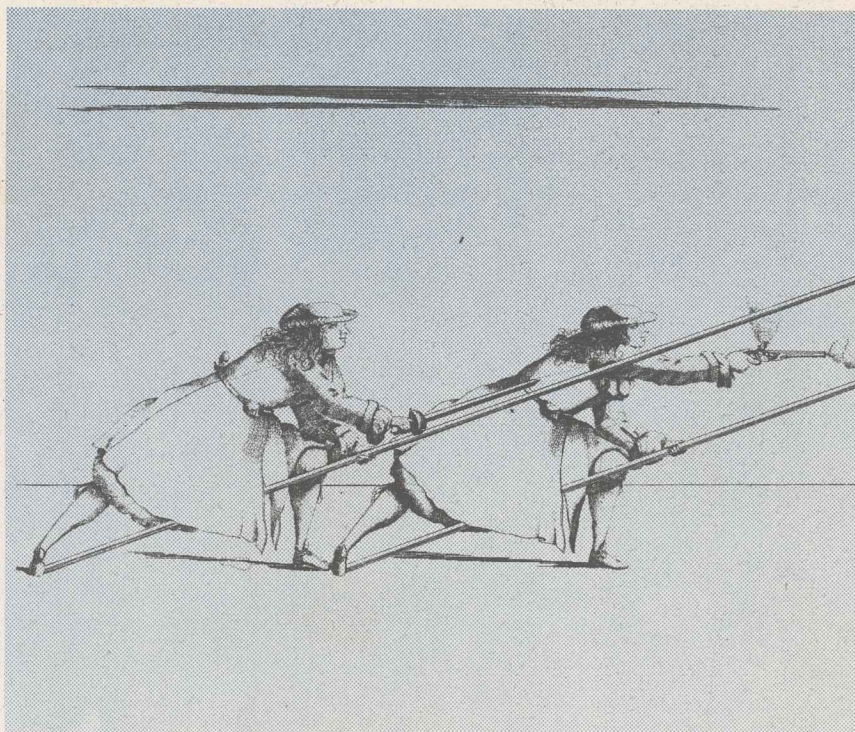
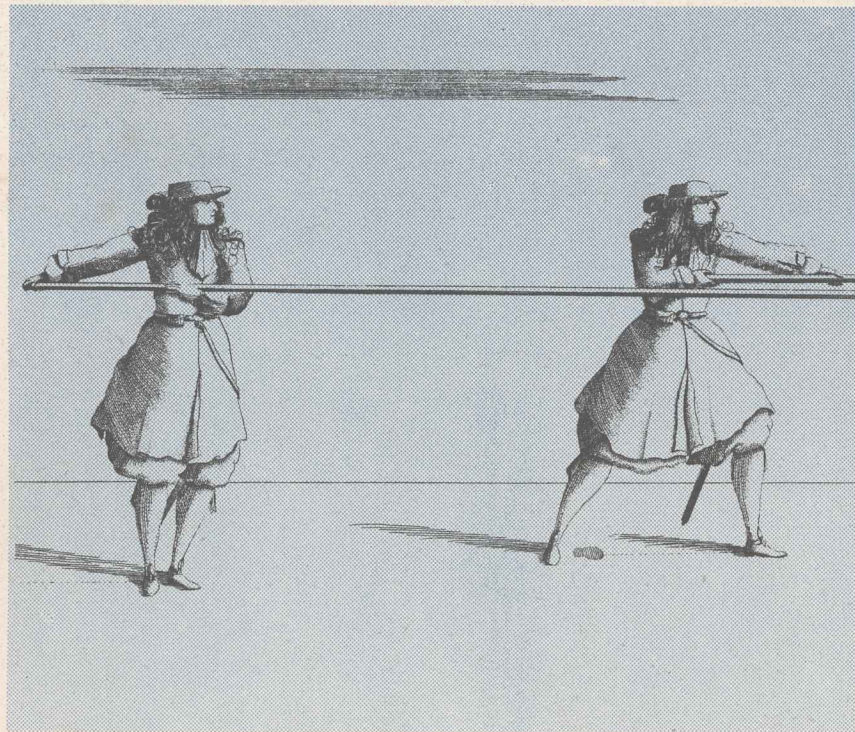
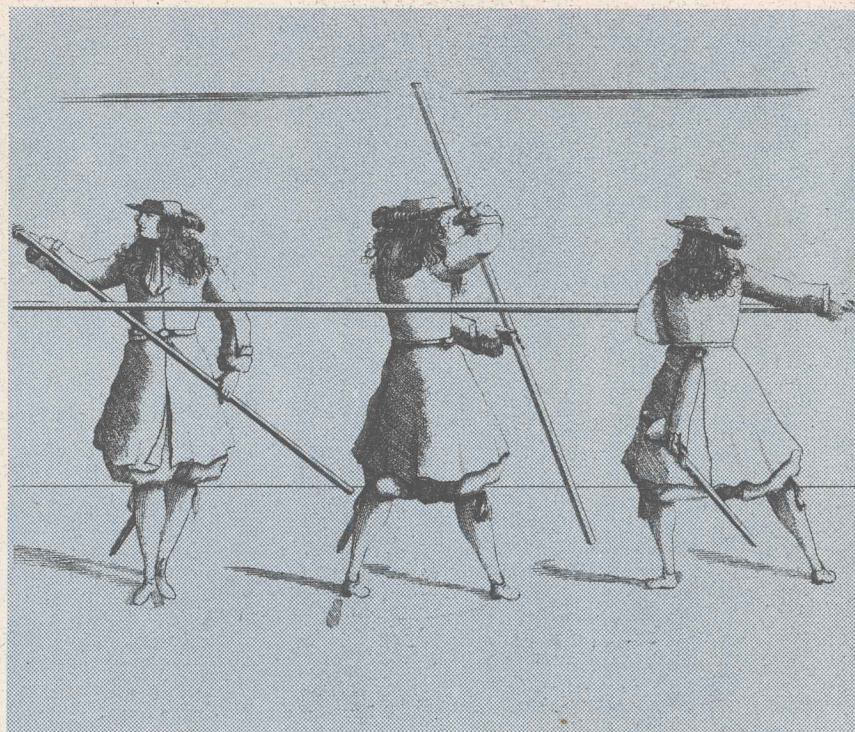
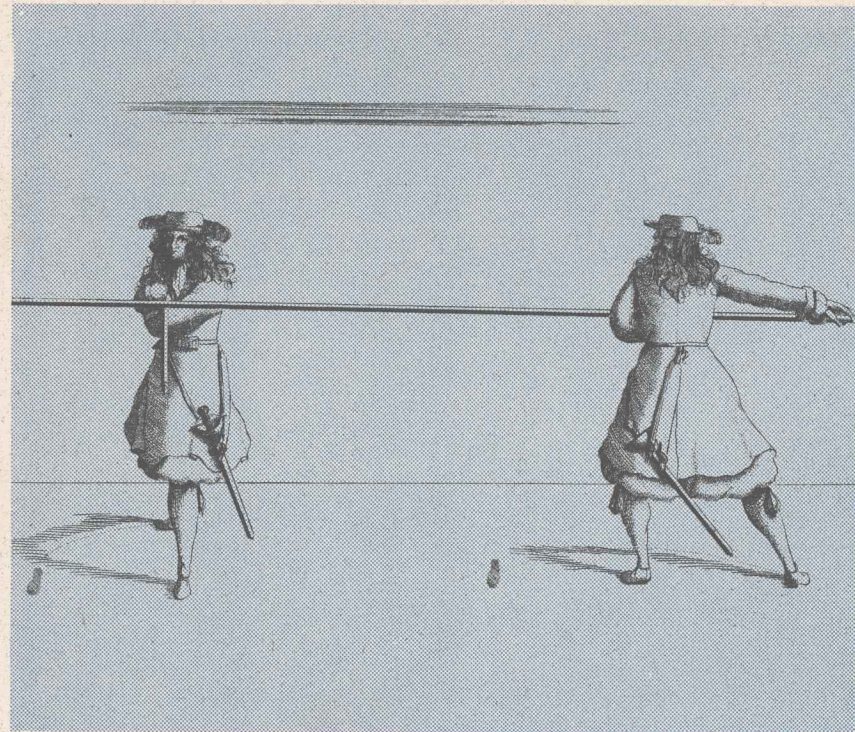
ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ὁ 1ος, Δούξ τῆς Σαβοΐας.

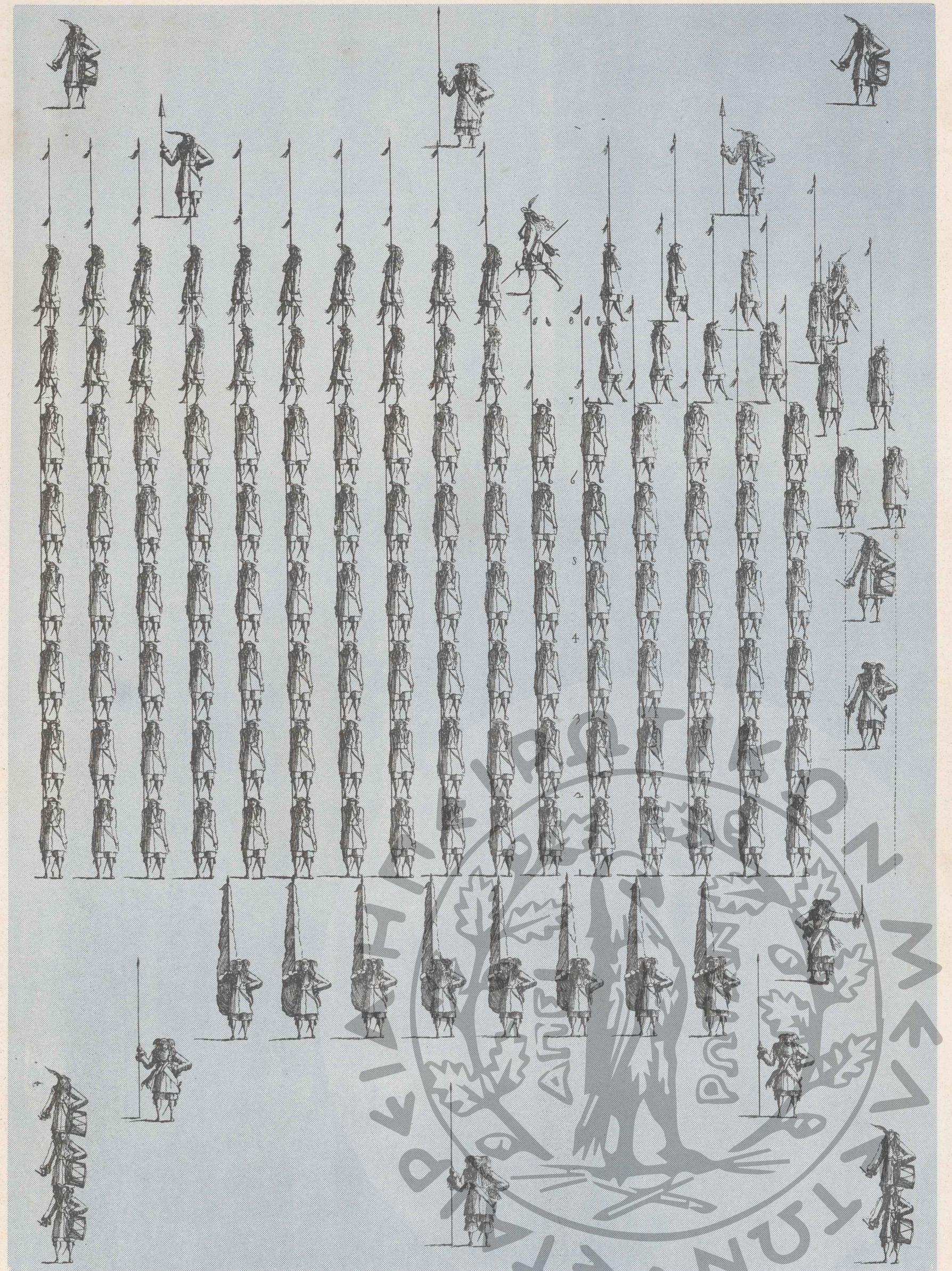
Αἱ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ στιγμαὶ τοῦ Δουκὸς τῆς Σαβοΐας Καρόλου Ἐμμανουήλ τοῦ 1ου τοῦ Μεγάλου.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ὁ 1ος, Δούξ τῆς Σαβοΐας, εἰς ἡλικίαν 10 ἐτῶν.

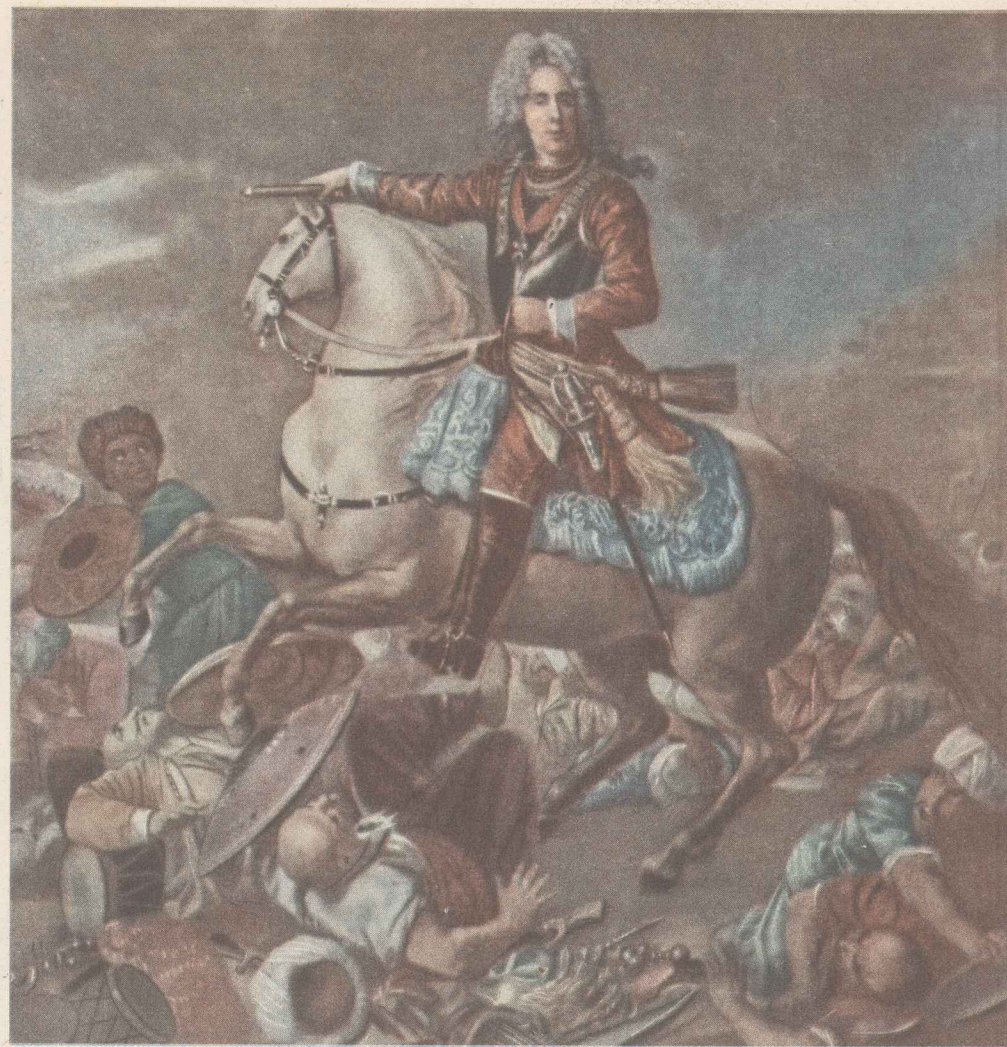
ΑΙ ΕΙΚΟΝΙΖΟΜΕΝΑΙ χαλκογραφίαι ἀποτελοῦν μέρος ἑνὸς παλαιοῦ ἰταλικοῦ ἐγχειριδίου, σχετικὸν μὲ τὸν χειρισμὸν τῶν ὀπλῶν. Ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ περιέργαι στάσεις, διὰ

τὸν χειρισμὸν τοῦ ἀκοντίου. Εἰς τὴν παραπλευρῶς σελίδα, διάφοροι σχηματισμοὶ ὀπλοφόρων, συμφώνως μὲ καλῶς μελετημένην πολεμικὴν τεχνικὴν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ο 3ος, Βασιλεύς τῆς Σαρδηνίας.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΗΣ ΣΑΒΟΪΑΣ, «Ο Μέγας Πρίγκηψ».

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΘΩΜΑΣ τῆς Σαβοΐας

ΒΙΚΤΩΡ ΑΜΕΔΑΙΟΣ ο 2ος, «ο Λέων τῆς Σούσα»

ΒΙΚΤΩΡ ΑΜΕΔΑΙΟΣ ο 2ος καὶ ὁ πρίγκηψ Εὐγένιος εἰσέρχονται εἰς Τουρίνον, μετὰ τὴν μάχην τοῦ 1706

ΟΙ ΓΑΜΟΙ τοῦ Ἑμμανουὴλ Φιλίππερτο (10 Ἰουλίου 1559).